

நயினை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

பண்டிதர் சி. கீரவேலு

செய்த

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

Handwritten text, likely a title or header, appearing as a faint, illegible mark at the top of the page.

Handwritten text, possibly a date or a reference number, appearing as a faint, illegible mark below the first line.

Handwritten text, possibly a name or a subject, appearing as a faint, illegible mark below the second line.

Handwritten text, possibly a signature or a name, appearing as a faint, illegible mark below the third line.

Handwritten text, possibly a date or a reference number, appearing as a faint, illegible mark below the fourth line.

௨
சிவமயம்

நயினை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

ஆக்கியோன்:-

பண்டிதர் சு. சி. கதிரவேலு அவர்கள்
பீ. ஏ. (லண்டன்), எம். ஏ. கியூ. (இலங்கை), சீ. ஏ. எஸ்.,
உதவி அரசாங்க அதிபர், செட்டிசூழம்.

வெளியீடு:-

செட்டிசூழம், கலாச்சாரப் பேரவை.

அச்சுப் பதிப்பு:-

விபுலானந்த அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

முதற் பதிப்பு: 1976

உரிமை ஆசிரியருக்கே.

விலை :- ரூபா 5-00

பிரசுரித்தவர் :-

சு. சி. கதிரவேலு

செட்டிக்குளம் கலாச்சாரப் பேரவை

செட்டிக்குளம்

அச்சுப் பதிப்பு :-

விபுலானந்த அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

சிவமயம்

நல்லை, திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன குருமகா சந்நிதானம்
ஸ்ரீலயூ சுவாமிநாத தேசிக
ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் அருளிய

ஆய்வுரை

நயினை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் என்னும்
இந்நூல் முருகப் பெருமானை வழிபடும் அடியார்க்
கள் எல்லோரதும் உள்ளங்களை மகிழ்விக்கும்
இனியதோர் நூலாகும். அழகுத் தெய்வமும்
அன்புத் தெய்வமுமான முருகன் எங்குமுள்ளன்.
நயிணையில் இருப்பினும் நல்லையில் இருப்பினும்
முருகன் முருகனே.

இந்நூலின் ஆசிரியரான திரு. ச. சி. கதிர
வேலு அவர்கள் முருகன் மீது கொண்டுள்ள
அளப்பரும் பக்தி அவருடைய ஒவ்வொரு பாட
லிலும் மிளிர்வதை நாம் காணலாம். முருகப்
பெருமான் மீது கொண்டுள்ள அன்பு காரண
மாக அவனருள் தூண்ட ஆசிரியர் தமது பக்தி
யினைக் கண்ணீரோடு கலந்து அழகு சொட்டச்
சொட்ட இறிய நறும் பாடல்களாக வழித்துத்
தந்துள்ளார்கள். சொல் நயமும் பொருள் நய
மும் மிக்க இவருடைய பாடல்கள் படிப்போரு
டைய உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொள்ளும் தன்
மையன. இந்நூலாசிரியரின் சொல்வன்மையும்,

கவிபுனையும் திறனும், மிக்க சுற்பொ சக்தியும்
இந்நூலின் ஒவ்வொரு பருவத்திலும் மிளிர்வ
தைக் காணலாம்.

‘பிரபஞ்சம் யாவையும் ஆட்டிவைத் தாடிடும்
பிஞ்ஞுகன் பெற்ற மணியே.’

— செங்கீரைப் பருவம்

‘மலைக்கண் பிறந்த பசங்கொடியின்
மலரே முத்தம் தருகவே.

— முத்தப் பருவம்

‘உலகோர் துதிக்கச் சிற்றில்புனை
உமையாள் மகனே பரல்கள்மிளிர்
சிறுகிண் கிணிச்செஞ் சேறடியால்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.’

— சிற்றிற் பருவம்

என்னும் அடிகள் ஆசிரியரின் கவித்திறனை
எமக்கு நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

‘அண்ணல் குலத்துத் தொழிலெனினும்
அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே.’

என்ற அடிகள் நயம்மிக் கொளிர்வதைக்
காணலாம். அம்புலிப் பருவம், சிறுபறைப் பரு
வம் என்பன ஏனைய பின்னைத் தமிழ்களுடன்
ஒப்பிடுமிடத்து மிக்க அழகுடன் அமைந்தி
சூப்பது பாராட்டுதற் குரியதாகும். இயற்கை
வளத்தையும், தாயின் அன்பையும், முருகப் பெரு
மானின் எழிலையும் ஆசிரியர் தனது பாடல்க
ளில் அழகுததும்ப வர்ணித்துள்ளார். கந்தபுரா
ணத்தில் இடம்பெறும் நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் அழ
கிய பாடல்களாகப் புனைந்து முருகனைப் போற்று
வது மிகவும் பாராட்டுதற் குரியதாகும். காளி
தாசனுடைய குமார சம்பவம், திருச்செந்தூர்

முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் என்பனவற்றை இவர் நன்கு பயின்றுள்ளார் என்பது அவரின் பாடல்கள் மூலம் நன்கு புலனாகின்றது.

“ நடைபயிலும் பெடையனமும் நாணமுற நாண்மலர்
நயனவிணை கண்டு குவிய
நளிமல ரிருகரத் தேந்தியருள் வேண்டிடும்
நங்கைபுரி பூசை வலியால் ”

என்னுமடிகள் மலையரசன் மகளாகிய உமா தேவியார் புரிந்த பூசையை அழகாகச் சித்தரிக்கின்றன.

‘கட்டினங் காணையர்கள் இசைபாட அதுகண்டு
கடலலைகள் முழவு அதிரும்.’

— சிறுபறைப் பருவம்

என்ற அடிகள் மிக்க நயமுடையனவாக விளங்குகின்றன.

இலங்கை நிர்வாக சேவையில் உயரதிகாரியாக, உதவி அரசாங்க அதிபராக விளங்கும் இவ்வாசிரியரின் அளவிறந்த பக்தியினையும், சொல்லாற்றலையும், பாண்டித்தியத்தையும் இப்பாடல்கள் நன்கு பறைசாற்றி நிற்கின்றது. முருகன் அடியார்கள் இந்த நறும் பாடல்களை மனப்பாடஞ்செய்து தினமுமோதி அருள் பெற்றுய்வார்களாக இவ்வாசிரியர் மென்மேலும் பலஇனிய பக்திப்பாடல்களை இயற்றி இறைவனுக்கும், தமிழன்னைக்கும் நற்றொண்டுகள் புரிந்து மிளிர்கவென திருவருளைவேண்டி அவர்கட்கு நல்லாசி கூறுகின்றோம்.

அணிந்துரை

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

நயினை முநகன் பிள்ளைத்தமிழில் சில பாடல்களை அதன் ஆசிரியர் படித்துக் காட்டிய போது - மேலும் சில பாடல்களைப் படித்துப் பார்த்த போது - முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழும், அதனை அந்நிய துநபரரைத் திருச்செந்தூர் முநகன் ஆட்கொண்டவாறும் நினைவுலகில் உதயமாயின.

நயினை முநகன் பிள்ளைத்தமிழில், சொல்லொழுக்க - பொருள் அமைதி - கற்பனை - என்றின்றோரன்னவைகளில், முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழின் அடிச்சுவடுகள் கண்டு, விரிவான ஒப்பியலாராய்ச்சியொன்று எழலாம் முநகன் திருவநள், திரு. சு. சி. கதிரவேலு அவர்களைப் பல்வேறு துறைகளில் நடக்கச் செய்து, செட்டிதளம் உதவி அரசாங்க அதிபராக்கிப் பிள்ளைத்தமிழ்ப் புலவனுமாய்ப் பிரகாசிக்கச் செய்திருக்கின்றது.

திருமுநகன்

செட்டி, என்றும் இளையோன், தமிழ்ப் புலவன்.

அவன் திருவிளையாடலை யார் அறிவார்!

கலாசாலை வீதி

திருநெல்வேலி

பதிப்புரை

“நாவலர் பலருறை நயினை” எனவும், நாகதீபம் எனவும் போற்றப்படும் நல்லெழில் மிக்க நயினாதீவாகிய நயினை ஒரு புனித கேடீத்திரமாகும். நண்ணுமடியார்க்கு அருள் சுரக்கும் ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாளின் ஆலயமும், மணிமேகலையிற் கூறப்படும் புத்த விகாரையும் அங்கமைந் துள்ளமையினால் பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்களை நாடோறும் ஈர்க்கும் புண்ணிய பூமியின் நடுவண் இரட்டங்காவி என்னும் திருத்தலத்தில் அமைந்துள்ளது முருகப் பெருமானின் ஆலயம். நயினை முருகன் எனவழைக்கப்படும் அப்பெருமான் மீது பிள்ளைத்தமிழ் பாடிய இந்நூலாசிரியரான திரு. சு. சி. கதிரவேலு அவர்களும் நயினையைத் தமது பிறப்பிடமாசக் கொண்டவரே. கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய சலாசாலையின் முன்னாள் விரிவுரையாளர் பண்டித வித்துவான் திரு. சி. குமாரசாமி அவர்களின் இனைய சகோதரர் ஆகிய இவர் தனது சிறுபராயத்திலேயே அம் முருகனைத் தனக்கு நிழலாகக் கொண்டவர். அந்த நிழலில் வினையாடி அவனருளால் உயர்ந்தவர். தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம், சம்ஸ்கிருதம், பாளி என்ற ஐந்து மொழிகளில் புலமை பெற்றவர். பயிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியரும், தமிழ்ப் பண்டிதரும் ஆகிய இவர் லண்டன் சர்வகலாசர்லை, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் என்பனவற்றில் முறையே பீ. ஏ; எம். ஏ. கியூ. என்ற பட்டங்களைப் பெற்றவர். சட்டக் கல்லூரியில் பல வருடங்கள் பயின்ற சட்டவல்லுநர். நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட சட்ட நூல்களை இலங்கை அரசாங்கத்துக்குத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த துதலியவர். ஆயிரக் கணக்கான இனிய பாடல்களைத் தமிழில் இயற்றியுள்ளார். ரவீந்திரநாததாசுர் இயற்றிய கீதாஞ்சலி என்னும் நூலையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

இலங்கை நிர்வாக சேவையில் உதவி அரசாங்க அதிபராக உயர்பதவி வகிக்கும் இவருடைய முருக பக்தியினையும், தமிழ்ப்பற்றினையும், புலமையினையும் நயினை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் எமக்கு நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பக்திரசம் சொட்டச் சொட்ட இவர் பாடிய பாடல்கள் சொல்நயமும் பொருள் நயமும் மிக்கனவாய், படிப்போர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்வனவாய் அமைந்துள்ளன. இனிய

தமிழ், எளியநடையில் ஆற்றொழுக்குப் போன்று தங்குதடையின்றிச் செல்வனவாய் அமைந்துள்ள இவருடைய பாடல்கள் நயிணையின் இயற்கைவளங்களையும், முருகனின் திருவிளையாடல்களையும் அழகு ததும்ப உணர்த்தி நிற்கின்றன: கந்தபுராணம், மகாபாரதம், நாலாயிரத் திவ்வியபுராணம், குமாரசம்பவம் என்பனவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள புராண வரலாறுகளைத் தமது பாடல்களிற் சேர்த்துப் புனைந்துள்ள விதம் மிகவும் வியந்து பாராட்டுதற்குரியது. சம்ஸ்கிருத மொழியில் ஆசிரியருக்குள்ள புலமையும் கற்பனைத் திறமையும் இதில் ஒவ்வொரு பருவத்திலும் மிளிர்வதைக் காணலாம்.

நயிணை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் இந்நூலை அச்சிட்டு வெளியிட முன்வந்துள்ள செட்டிசூளம் கலாச்சாரப் பேரவையினரின் தமிழ்த் தொண்டும், நற்பண்களும் பாராட்டுதற்குரியன. அவர்களின் தமிழ்த்தொண்டு வாழ்கவென மனமார வாழ்த்துகின்றோம். இவ்வாசிரியர் எழுதிய “ஏழைச் சிறுவனே தயங்காதே” என்ற கவிதைத் தொகுதியும் ‘, சிலப்பதிகார காலத்து நாகரிகம்” என்ற ஆராய்ச்சி நூலும் விரைவில் எமது அச்சகத்தில் அச்சாகும் என்பதையும் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம். தமிழ்ப்பற்று மிக்க வன்னிமக்கள் அதிலும் சிறப்பாக, செட்டிசூளம் கலாச்சாரப் பேரவையினர் இத்தகைய அரிய நூல்கள் வெளிவருவதற்கு மேலும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிப்பர் எனபதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. தமிழன்னைக்கு இத்தகைய நல்லாரங்களை மேலும் மேலும் புனைச் செய்யும் அவர்களின் நற்பணிகள் தழைத்தோங்கட்டும்.

வாழ்க தமிழன்னை; வளர்க அவள் புகழ்.

காங்கேசன்னுறை வீதி
யாழ்ப்பாணம்

விபுலானந்த அச்சகத்தினர்

நூன்முகம்

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கனுள் ஒன்றேனும் பலவேனும் குறைந்து வர அமையும் இலக்கியம் சிறுகாப்பியம் எனப்படும். சிறுகாப்பியம் எனினும் சிற்றிலக்கியம் எனினும் ஒக்கும். இத்தகைய சிற்றிலக்கியங்களைப் பிரபந்தங்கள் என்றுங் கூறுவர். தமிழில் தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பிள்ளைத்தமிழும் ஒன்றாகும்.

பிள்ளைத்தமிழ் ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என்றிரு திறப்படும். ஒவ்வொரு பிள்ளைத்தமிழும் மொத்தம் பத்துப்பருவங்களைக் கொண்டிருக்கும். அவற்றுள் காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி என்னும் ஏழு பருவங்களும் ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் இரண்டிற்கும் பொதுவான பருவங்களாம். இவற்றோடு சேர்த்து ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழின் இறுதியில் சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் என்னும் மூன்று பருவங்களும், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழின் இறுதியில் அம்மாளை, நீராடல், ஊசல் என்னும் மூன்று பருவங்களும் அமைந்திருக்கும்.

- 1 காப்புப் பருவம் : திருமால் முதல் முப்பத்துமுகக் கோடி தேவர் ஈராகப் பல்வேறு தெய்வங்களையும் பிள்ளையைக் காக்கவெனப் பிள்ளைத் தமிழ் பாடுவோர் வேண்டிக் கொள்வது. இது முன்றும் மாதத்தில் நிகழ்வது.
- 2 செங்கீரைப் பருவம் : செங்கீரையாடும் பருவம். குழந்தை தன்னுடைய ஒரு காலை மடக்கி ஒரு காலை நீட்டித் தனது இரு கைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றிக் கொண்டு தலையை நிமிர்த்தி முகம் அசைத்து ஆடுவதையே செங்கீரை ஆடுதல் என்பர்- இது ஐந்தாம் மாதத்தில் நிகழ்வது,
- 3 தாலப் பருவம் : தாலாட்டுவோர் பாடுந்தாலாட்டைக் குழந்தை கவனிக்கும் பருவம். இது ஏழாம் மாதத்தில் நிகழ்வது.
- 4 சப்பாணிப் பருவம் : இரு கைகளையும் ஒருங்கு சேர்த்துச் சப்பாணி கொட்டும் பருவம். இது ஒன்பதாம் மாதத்தில் நிகழ்வது.
- 5 முத்தப் பருவம் : குழந்தையை முத்தந்தருமாறு தாய் தந்தை முதலியோர் வேண்டும் பருவம். இது பதினேராம் மாதத்தில் நிகழ்வது.
- 6 வருகைப் பருவம் : மெல்லமெல்ல அடியெடுத்து நடக்கும் குழந்தையினைத் தம்பால் நடந்து

வருமாறு தாய் தந்தை முதலியோர் வேண்டும் பருவம். இது பதின்மூன்றாம் மாதத்தில் நிகழ்வது.

- 7 அம்புலிப் பருவம்: வானத்திற் பவனி வரும் அம்புலியைக் குழந்தையுடன் விளையாட வரும் படி செவிலித்தாயர் முதலானோர் அழைக்கும் பருவம். இது பதினைந்தாம் மாதத்தில் நிகழ்வது.
- 8 சிற்றிற் பருவம்: சிறுமியர் சிறு வீடு கட்டி விளையாடும் போழ்தில் சிறுவர் அதனைத் தம் காலாலழித்துச் சிதைத்தலைக் கூறும் பருவமாகும். “எமது வீட்டை அழிக்க வேண்டாம்” எனச் சிறுமியர் இரந்து வேண்டுவதாகப் பொருளமைத்துப் பாடுவது புலவர் மரபாகும். இது பதினேழாம் மாதத்தில் நிகழ்வது.
- 9 சிறுபறைப் பருவம்: குழந்தை சிறுபறை கொட்டி விளையாடும் பருவம். “சிறுபறை கொட்டி விளையாடுக” எனத் தாயர் முதலானோர் குழந்தையை வேண்டுவதாகப் பொருளமைத்துப் பாடுவது மரபு. இது பத்தொன்பதாம் மாதத்தில் நிகழ்வது.
- 10 சிறுதேர்ப் பருவம்: குழந்தை சிறுதேருருட்டி விளையாடுதலைக் கூறும் பருவம். “சிறுதேர் உருட்டி விளையாடுக” எனத் தாயர்

முதலியோர் சூழந்தையை வேண்டிக் கொள்வ
தாகப் பொருளமைத்துப் புலவர் பாடுவர். இது
இருபத்தோராம் மாதத்தில் நிகழ்வது.

முருகப் பெருமான் மீது பாடப்படும் இப்பிள்
ளைத்தமிழும் ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழேயாம் என்
பது சொல்லாமலே போதரும். எனவே மேற்கூறிய
பத்துப் பருவங்களும் இந்நூலில் அமைந்துள்ளன.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் குடபால் அமைந்
துள்ளதும், நாகதீபம், மணிபல்லவம் எனக் கற்ற
றிந்தோராற் புகழ்ந்து போற்றப்படுவதும், வேண்டு
வார் வேண்டு வனவற் றையெல்லாம் அருளும்
ஸ்ரீ நாகபூஷணியம்மை எழுந்தருளியிருக்கும் புனித
க்ஷேத்திரமுமான நயினை யம்பதியின் மத்தியில்,
இரட்டங்காலி என்னும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளி
இருக்கும் முருகப் பெருமான் மீது கொண்ட அளப்
பருங் காதலினால், யான் இப்பிள்ளைத் தமிழினை அப்
பெருமான்மேல் பாடலானேன். குமரகுருபர சுவாமி
கள் போன்ற பெருங் கவிஞர்களும் பாடுதற்குத்
தயங்கிய பிள்ளைத்தமிழினை அறிவிற் குறைந்தவ
னாகிய யான் அப்பெரும் ானிற் கொண்ட அசையாத
நம்பிக்கையினால், அவனருள் தூண்டப் பாடியுள்
ளேன். “ இறையும் ஞான மிலாதவென் புன்கவி
முறையில் நூலுணர்ந் தாரும் முனிவரோ ” எனக்
கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் கூறியதற் கிணங்க
எனது பாடல்களிற் பிழைகள் உளவாயின் அறி

ஞர் முனிவு கொள்ளாது அவற்றைப் பொறுத்த
ருள்வர் என நம்புகின்றேன்.

கற்றறிந்தோர் மாத்திரமன்றி மற்றையோரும்
பொருள் விளங்கிப் படித்து இன்புறும் வகையில்
இயன்றவரையிற் கடும்பதங்களைப் பாடலிற்சேராது,
மிகவும் எளிய நடையில் இப்பாடல்களைப் புனைந்
துள்ளேன். ஆங்காங்கு இடம்பெறும் அரும்பதங்
களின் பொருள்களைப் படிப்போர் இலகுவிற் புரிந்து
கொள்வதற்காக அவ்வப் பாடல்களின் கீழேயே
அரும்பத உரையினை அளித்துள்ளேன். 1974ஆம்
ஆண்டில் இந்நூலினை இயற்றி முடித்துவிட்ட போதி
லும் நிதி வசதியின்மை காரணமாக இதுகாறும் இந்
நூலை அச்சிட்டு வெளியிட இயலாமற் போயிற்று.
தமிழார்வம் மிக்க செட்டிசூளம் கலாச்சாரப் பேர
வையினர், இந்நூலினைத் தமிழ் மக்களுக்களித்து
முருகப் பெருமானின் நல்லருள் எல்லோருக்கும்
கிடைக்கச் செய்ய விழைந்து. இதனை அச்சிட்டு
வெளியிட முன்வந்துள்ளனர். அத்துடன் 1976ஆம்
ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் பத்தாம் தேதியன்று
செட்டிசூளத்தில் நடைபெறவிருக்கும் முத்தமிழ் விழா
வில் அரங்கேற்றவும் அச்சபையினர் பேரார்வம்
கொண்டுள்ளனர். சிறந்த தமிழ்த் தொண்டு புரியும்
செட்டிசூளம் கலாச்சாரப் பேரவையினருக்கும், அச்
சிடுவதற்குப் பணவுதவி புரிந்த கொழும்புப் பிரபல
வர்த்தகரும் கொடை வள்ளலுமாகிய திரு. இ.
சண்முகம் ஜே. பீ. அவர்களுக்கும், எல்லாவகை

ளிலும் எனக்குதவிய செட்டிகுளம் கிழக்குக் கிராம சபைத் தலைவரும், தமிழ் அறிஞருமாகிய திரு. பொ. செல்வநாயகம் அவர்களுக்கும், செட்டிகுளம் உதவி அரசாங்க அதிபர் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த தமிழன்பன் திரு. எல். ஸி. லம்பேட் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். மிகவுங் குறுகிய காலத்தில் அழகாக அச்சிட்டுதவிய யாழ்ப்பாணம் விபுலானந்த அச்சகத்தாருக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

இந்நூலுக்கு ஆய்வுரையும் அணிந்துரையும் வழங்கிய நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களுக்கும், பண்டிதமணி உயர்திரு, சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றியினைப் பக்தியுடனும் பணிவன்புடனும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இதையியற்றி வெளியிடுவதற்கு ஆலோசனை கூறியும், பொருளுதவி புரிந்தும், அச்சப்பிரதிகள் திருத்தியும், நல்லாசி கூறியும் உதவி புரிந்த உற்றார், உறவினர், அன்பர்கள் யாவருக்கும் எனது அன்பு வணக்கம் உரித்தாகுக.

அன்பருளத் தமர்ந்துறையும் அழகன்வடி வேலனருள் இன்பமுல கோர்பெறுக வே.

சு. சி. கதிரவேலு

உதவி அரசாங்க அதிபர் அலுவலகம்
செட்டிகுளம் 1-9-1976

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
ஆய்வுரை	i
அணி ந்துரை	iv
பதிப்புரை	v
நூன் முகம்	vii
சிறப்புப் பாயிரம், அவையடக்கம்	1
1 காப்புப் பருவம்	2-8
2 செங்கீரைப் பருவம்	9-16
3 தாலப் பருவம்	17-24
4 சப்பாணிப் பருவம்	25-32
5 முத்தப் பருவம்	33-40
6 வருகைப் பருவம்	41-48
7 அம்புலிப் பருவம்	49-56
8 சிற்றிற் பருவம்	57-64
9 சிறுபறைப் பருவம்	65-72
10 சிறுதேர்ப் பருவம்	73-80

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
11	4	1	வீழை	விளை
19	4	1	கடலிற்	நதியிற்
20	5	1	டவீழ்ந்து	டவழ்ந்து
29	7	2	நயனவிளை	நயனவிளை
37	6	12	தேவர்குலம்	தேவர்குல
45	6	9	மந்தாகினியான்	மந்தாகினியாள்
52	5	2	குவியுமிதழ்	குவியுமிருள்
65	1	5	நடனமாடிடும்	நடனமாடிடச்
71	9	15	அருட்குமா	அருட்குமர
74	2	10	குழக	குழகா
75	4	11	ஏறிவிளையாடிடும்	ஏறிவிளையாடியேயும்
76	1	1	லிழுந்து	வீழுந்து
76	5	5	தவல்லுமுறு	தவலமுறு

உ
சிவமயம்

ந யி னை
முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

சிறப்புப் பாயிரம்

செஞ்சடையான் நேவி திருமுலைப்பா லுண்ணுகுழக்
குஞ்சரத்தைப் போற்றிக் குழைந்துரைத்தேன் — நெஞ்சருகி
அன்பரிடர் போக்கும் அறுமுகவன் மேற்கவிதை
இன்பமுடன் வாழவுலகென்று.

அவையடக்கம்

ஈசனருள் தூண்ட இறையமறி வில்லாதேன்
ஏசுமுல கென்றுசிறி தெண்ணாமல் — மாசுபடச்
சாற்றுங் கவிதையினைச் சான்றோர் பொறுப்பரால்
ஏற்றுஞ்சேய் பேரிவிது வென்று.

1. காப்புப் பருவம்

விநாயகக் கடவுள்

செங்கா லன்னம் நடைபயிலச்
சிறுகாற் பிணைநின் றெதிர்நோக்கச்
சேற்கண் ணிரண்டும் மருண்டசையச்
செவ்வாய் குயிலின் இசையெழுப்ப
வெங்கா னடுவிற் றினைப்புனத்து
விரையும் பறவை யினமோச்சம்
வேற்கண் குறத்தி களபமுலை
விழையும் பெருமான் றனைக்காக்க
நங்கா வலனென் றடியவர்கள்
நாடித் துதிப்ப நான்மறையோன்
நவிலும் மாபா ரதக்கதையெந்
நாளும் நின்று நிலைக்கவெனப்
பொங்கா விழைவான் மேருமலைப்
புறத்தே பிறையின் மருப்பொசித்துப்
பொறித்து நயினைச் செம்மணத்தம்
புலத்துத் தினைக்கும் பெருமாளே. 1

அரும்பதவுரை: பிணை - பெண்மான்; சேற்கண் - சேல்மீன்போற்
பிறழும் கண்; களபமுலை - சாந்தணிந்த முலை; விழையும் -
விரும்பும்; நவிலுதல் - கூறுதல்; மருப்பு - கொம்பு; பிறை
யின் - பிறைபோன்ற; ஓசித்து - முரித்து.

திருமால்

பூந்தா திறைக்கும் கற்பகப்பூம்
 பொங்கர்க் கிறைவன் போற்றிசைப்பப்
 புரமுன் றெரித்த கறைமிடற்றுப்
 புத்தேள் பரவப் பொதியமலை
 போந்தாங் கிருக்கும் குறுமுனிக்குப்
 புளகங் கொளத்தேன் றமிழ்புகட்டும்
 பொற்றே சிகளை நயிணையின்கண்
 பொலியுங் குமரன் றனைக்காக்க
 பூந்தா மரையோன் றனைப்படைத்துப்
 புவனம் படைப்பித் தருளிநுரை
 பொங்குந் திருப்பாற் கடவினிடை
 பூமா துடனின் றருள்புரியும்
 ஏந்தா லெனத்தும் புருவினுடன்
 இசைநா ரதனும் புகழ்பாட
 ஏனத் தொடுமீ னுருக்கொண்டே
 ஏமம் புரியும் இறையோனே. 2

(அ - ரை) தாது - மகாந்தம்; இறைக்கும - சொரியும்; பொங்கர் - சோலை; பொங்கர்க் கிறைவன் - இந்திரன்; புத்தேள் - சிவன்; பரவ - போற்றித் துதிக்க; தேசிகன் - குரு; ஏனம் - பன்றி; ஏமம் - காவல்.

சிவபிரான்

வேறு

சடாமு டிக்கொரு பெண்ணையும் வைத்துயர்
 சைல மீது தவழ்ந்து படர்ந்திடும்
 வடாமு லைப்பசம் பொற்கொடி வெளவவே
 வாம பாதுகாத்தவறு போற்றுதும்

விடாது நித்தமும் தன்னிரு கோட்டினால்
 வீறு கொண்டு மடப்பிடி தாக்கலிற்
 படாது மொட்டவி மும்பசந் தாரனைப்
 பைங்க டம்பனைப் பாலனைக் காக்கவே. 3

(அ - ரை) சைலம் - மலை; வடாமுலை - வடமணிந்த முலை; பசும்
 பொற்கொடி - உமாதேவி; வெளவ - பற்ற; வாமபாகம் -
 இடது பாகம்; மடப்பிடி - இளம் பெண்யானை (தேவயானை)

உமாதேவியார்

வேறு

வங்க மெறியும் பொங்குதிரை
 வளர்ந்து வளைந்து மோதுதலாற்
 சங்கங் கொழிக்கும் தரளநிரை
 தரையிற் கிடந்து நிலாப்பரப்ப
 எங்கும் பரந்த வெண்மணலும்
 எழிலார் முல்லை நெல்வயலும்
 தெங்கும் பனையும் கதலிகளும்
 தேமா வுடனின் நெழில்பரப்பும்
 சங்கத் தமிழார் நயினையினிற்
 சாரும் அன்பர்க் கருள்புரியும்
 தாயை நாக பூஷணியைச்
 சாமுண் டியையாம் போற்றுதுமே
 வெங்கண் ணவுணர் விறலழிய
 வேல்விட் டெறிந்த விடலையினை
 வினைதீர் இரட்டங் காலிவளர்
 விமலன் றன்னைக் காக்கவென்றே. 4

(அ - ரை) வங்கம் - நாவாய்; தரளம் - முத்து; எழில் - அழகு;
 விறல் - வெற்றி, வலிமை; விடலை - வாலிபன்; விமலன் -
 குற்றமற்றவன்

பிரமா

உந்திக் கமலத் துதித்தவனை
 உலகம் படைக்கும் உத்தமனை
 அந்திக் கமலம் இரண்டேந்தும்
 அழகுக் கொடியைப் புலவர்தினம்
 வந்தித் திருநற் குலமயிலை
 வாணி யினைத்தன் திருநாவிற்
 சிந்தை யதனிற் குடியிருத்தும்
 தீர்த்தன் றனையா மேத்துதுமே
 சிந்தைக் கினிய வேலவனைத்
 தேவர் சேன பதியினையெம்
 முந்தை வினைகள் தீர்ப்பவனை
 முக்கண் ணுடையார் திருமகனைக்
 கந்தன் எனும்பேர் பெற்றவனைக்
 கண்ணும் மனமும் நிறைந்தவனை
 எந்த வினையும் சாராமே
 இமைபோற் பாது காப்பதற்கே. 5

(அ - ரை) உந்தி - நாபி; வாணி - சரஸ்வதி; அந்திக் கமலம் - குவிந்த தாமரை மொட்டு; வந்தித்தல் - துதித்தல்.

சரஸ்வதி

பாடும் புலவர் செந்நாவிற்
 பண்ணுக் கிசையப் பதமெடுத்து
 ஆடும் கோல மயிலினைநல்
 லாட கக்குன் றிரண்டொடைம்பாற்

காடுஞ் சமக்குங் கரும்பினைநற்
 கமலா சனியைக் கலைகளெலாம்
 தேடும் முளரிப் பதத்தானைத்
 தினமும் ஏத்தி வணங்குதுமே
 வாடுந் தேவர் துயர்களைவான்
 வடிவே லேந்தி மறச்சூரன்
 ஓடி யொளியச் சமருழக்கி
 உமையா னுவக்க விறல்வாகை
 சூடுங் குமரப் பெருமானைச்
 சூடா மணியைச் சுடர்க்கொழுந்தை
 ஆடும் கலாப மயிலோனை
 ஆறு முகனைக் காக்கநன்றே.

6

(அ - ஔ) ஆடகம் - பொன்; ஐம்பால் - கூந்தல்; கமலாசனி -
 தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவன்; முளரி - தாமரை; சமரு
 ழக்கி - போர்புரிந்து.

இலக்குமி

ஓவா துயர்ந்த பொற்குன்றின்
 ஒருபா லடியில் உலவாதே
 பாவா நிற்கும் முகிலினைப்போற்
 பாயல் ஆகிப் பாற்கடலில்
 ஓரா யிரம்பைந் தலைவிரித்து
 உயர்ந்து நிற்கும் அரவணையிற்
 காயாம் பூவின் நிறம்பொலியக்
 கண்ணே துயிலும் கார்வண்ணன்

ஆராக் காதல் கொண்டுதன(து)
 அகலத் திருத்த வருள்புரியும்
 அன்பின் உருவை இலக்குமியை
 அம்பு ஜத்தைப் பணியுதுமே
 மூவா முதல்வன் றனைமதியா
 முளரித் தனிசோன் செருக்கடக்கி
 முக்கண் ணவற்குப் பொருளுரைத்த
 முருகோன் றன்னைக் காத்திடவே. 7

(அ - ரை) அகலம் - மார்பு; அம்புஜம் - நீரிற் பிறந்தவன்,
 இலக்குமி; மூவாமுதல்வன் - சிவபெருமான்; முளரித்
 தனிசோன் - பிரமன்,

இந்திரன்

கங்கை நல்லாள் தாங்குதலாற்
 காங்கே யன்னென் றொருபெயரும்
 கந்தன் என்றோர் மறுபெயரும்
 கார்த்தி கைப்பெண் கள்ளறுவர்
 கொங்கை யருத்தப் பாலருந்தும்
 கோமா னென்னுந் திருப்பெயரும்
 கோல மயிலோன் எனும்பெயரும்
 கொண்ட குமரன் றனைக்காக்க
 செங்கை யதனில் வயிரவொள்வாள்
 சினத்தோ டேந்திச் செறுகிரியின்
 சிறகை யீர்ந்து திறல்விஜயன்
 சீர்பெற் றோங்கத் திகழ்வண்கை
 அங்கர் கோமான் பால்நடந்து
 அணிசேர் கவச குண்டலங்கள்
 பங்க முறவே கவர்ந்துசெல்லும்
 பதியே அமரர் கோமானே.

காளி

வேறு

பண்ணம் பணத்தி திரிகுலி
 பாலைக் கிழத்தி கலையூர்தி
 வண்ண மிடற்ற இடனும்
 வாலைக் குமரி மகமாரி
 நண்ணும் அடியார் துயர்துடைக்கும்
 நாரி நீலி நான்முன்று
 கண்ணன் றன்னை எம்முயிரைக்
 கருணைக் கடலைக் காத்திடவே.

9

(அ - ரை) கலை - ஆண்மான்; வண்ணமிடற்றன் - சிவன்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள்

காலங் கடந்த பெருமானைக்
 கண்ணுக் கினிய காவலனை
 ஆலம் அருந்து மருட்கடலின்
 அன்பிற் குரிய சிறுமகனை
 ஞாலம் புரக்கும் மருத்துவரும்
 ஞானக் கதிர்சேர் உருத்திரரும்
 கோலம் புனையும் கதிர்களுடன்
 கூடும் வசுவம் புரந்திடவே.

10

(அ - ரை) ஆலம் - விடம்; அருட்கடல் - சிவபிரான்; கோலம் - அழகு.

காப்புப் பருவம் முற்றிற்று.

2. செங்கீரைப் பருவம்

நறையுண்ட வரிவண்டு களிபாட விரிகொன்றை
 நறுந்தா ரசைந்து ஆட
 நான் முகனும் மாலும்நற் புகழ்பாட நாகங்கள்
 நலிவுற் றுயிர்த்து ஆடக்
 கறையுண்ட மணிமிடறு ஒளிளிச முடியினிற்
 கங்கைதன் கண்ப னிப்பக்
 கரதலத் தனலாட நகுகின்ற பூதங்கள்
 களிகொண்டு சூழ்ந்து ஆடப்
 பிறைகொண்ட திரிசடையு மனிழ்ந்தாட மாமேரு
 பிலமுற் றமிழ்ந்து ஆடப்
 பிரபஞ்சம் யாவையும் ஆட்டிவைத் தாடிடும்
 பிஞ்ஞகன் பெற்ற மணியே
 சிறையுண்ட வானோர்கள் குறைதீர்த்த செல்வனே
 செங்கீரை யாடி யருளே
 திருமருவும் நயிணையிற் குலவும் வடிவேலனே
 செங்கீரை யாடி யருளே. 1

(அ - ரை) நறை - தேன்; உயிர்த்து - பெருமூச்சு விட்டு; பிலம் - வெடிப்பு, பாதலம்; பிஞ்ஞகன் - சடாமுடியையுடைய சிவன்.

சூல்கொண்ட மேகங்கள் சுற்றித் திரண்டெழச்
 சொரிகின்ற மழைத டுத்துச்
 சோர்வுற்று நலிகின்ற ஆனினம் காத்துநற்
 றூணிடைத் தோன்றி மேலும்

மால்கொண்ட விரணியன் உடல்பிளந் தூறுபுரி
 மாமன்றன் உயிர்க வர்ந்து
 மாதுவடி வுற்றவொரு பேய்முலைப் பாலுண்டு
 மருதிடைத் தவழ்ந்து களவிற்
 சால்கொண்ட நவநீத முண்டுமத் தாலடிகள்
 சாலவே பட்டு ஐவர்
 தாயமது பெறற்கெனத் தூதுசென் றருளிமிகு
 சாகஸங் கள்பு ரிந்தோன்
 சீர்கண்டு முத்தாடி மகிழ்வெய்தும் மருகனே
 செங்கீரை யாடி யருளே
 திருமருவும் நயினையிற் குலவும்வடி வேலனே
 செங்கீரை யாடி யருளே. 2

(அ - ரை) சூல்கொண்ட - கருவுற்ற; சால் - பெரியகுடம்; நவ
 நீதம் - வெண்ணெய்; தாயம் - உரியபங்கு.

வேறு

கங்கைத் திரையில் முதல்ஆடிக்
 கடல்போற் றிகழும் சரவணத்தில்
 அஞ்ச ரோரு கத்தின்மிசை
 அமர்ந்து ஆடிக் கார்த்திகைநன்
 மங்கை மார்தம் மடியின்மிசை
 மலர்ந்து கிடந்து விளையாடிக்
 கொங்கை சொரியும் நறுந்தீம்பால்
 குடித்து மகிழ்ந்து குதித்தாடி
 அங்கை வேலோ டாடும்மயில்
 அமர்ந்து ஆடிக் கூத்தாடிச்
 செங்க னிக்காய் அண்ணனுடன்
 சினந்து வெம்பிப் போராடி

அங்கண் வானத் தவர்க்கருளும்
 அமுதே செங்கோ செங்கீரை
 அலைகுழ் நயினைப் பதிவாமும்
 அரசே செங்கோ செங்கீரை. 3

(அ - ரை) அஞ்சரோருகம் - அழகிய தாமரை; அங்கை - அழ
 கியகை; அங்கண் வானத்தவர் - அழகிய இடமகன்ற வானத்
 தில் உறையும் தேவர்.

பங்கப் பழனம் விழை^ளசெந்நெல்
 பாரிற் சரிந்து முத்தமிடப்
 பழனத் தூரும் சங்கமெலாம்
 பாத்தி களிநன் முத்தமிடும்
 வங்கம் மலியும் திரைகடல்குழ்
 வளமார் நயினை நகரதனில்
 வளரும் பிறையென் றிடநாளோர்
 வண்ணன் பொழுதோர் மேனியனாய்க்
 கொங்கு துளிர்க்கும் நாண்மலர்ப்பூங்
 கோதை யளிக்கும் திருமுலைப்பால்
 கொஞ்சம் கடைவாய் வழிவழியக்
 குலவும் செல்வக் கோமளமே
 அங்கம் முழுதும் கண்ணனூர்க் (கு)
 அமுதே செங்கோ செங்கீரை
 அலைகுழ் நயினைப் பதிவாமும்
 அரசே செங்கோ செங்கீரை. 4

(அ - ரை) பங்கம் - சேறு; பழனம் - வயல்; வங்கம் - நாவாய்;
 கொங்கு - தேன்; நாண்மலர்ப் பூங்கோதை - உமாதேவியார்;
 அங்கம் - உடல்; அங்கம் முழுதும் கண்ணனூர் - இந்திரன்.

வேறு

நசைவுறு நங்கையர் நின்னெழில் கண்டு
 நயந்து நயந்தாட
 நான்முக னுந்திரு மாலொடு தேவர்தம்
 நாயக னும்நாட
 அசைவுறு தன்னிரு செவிகளும் ஆடிட
 அகமும் சேர்ந்தாட
 அருமறை யோடுதன் னிருகையும் தூக்கி
 அண்ணன் தாளமிட [நின்(று)]
 இசைபெறு நின்புகழ் இமையவர் பாடிட
 இமவான் மகளோடே
 இறையவன் மகிழ்வொடு சிறுபுறம் தைவர
 இருகரம் முன்னூன்றி
 அசைவறு தொந்தியும் ஆடிட வேலவ
 ஆடுக செங்கீரை
 அன்பர் உளத்தினில் என்றும் நிலைப்பவ
 ஆடுக செங்கீரை. 5

(அ - ரை) நசைவு - விருப்பம்; எழில் - அழகு; அகம் - மனம்;
 இமவான் மகள் - உமாதேவியார்; சிறுபுறம் - முதுகு;
 தைவர - தடவ; தொந்தி - வயிறு,

உததிக ளேமுடன் ஈரே முாகிய
 உலகங் களுமாட
 உறுதி யழிந்து திகைத்தல மந்தலை
 உயிரினந் தள்ளாடச்
 சலதிக ளின்புறத் தெல்லையில் நின்றிடு
 சக்கர வாளமுடன்
 சடுதியின் முற்படு சேடனும் ஆயிரம்
 தலைகள் அசைத்தாடப்

பரிதியி னேடெழு மதியமும் ஆடிடப்
 பங்கயத் தோனாடப்
 பாரளந் தோனாடன் தேவரும் ஆடிடப்
 பார்வதி யும் ஆடப்
 அதிதிக னோடுயர் முனிவரும் ஆடிட
 ஆடுக செங்கீரை
 அன்பர் உளத்தினில் என்றும் நிலைப்பவ
 ஆடுக செங்கீரை.

6

(அ - ரை) உததி - சமுத்திரம்; சலதிகள் - கடல்கள்; பங்கயத்
 தோன் - பிரமன்; பாரளந்தோன் - விஷ்ணு; அதிதிகள் -
 விருந்தினர்.

வேறு

வாரியின் ஊடுசெலும் வள்ளம தலைப்புற
 மலைத்துச் சுழித்தமகரம்
 வானிற் குதித்தேறி வாலைச் சுழற்றிமுகில்
 வானிற் கிழித்தெழுந்து
 பாரினிற் செம்பவள மரகதக் குலைகளொடு
 பாளைகள் சேர்ந்துபொலியப்
 பச்சைமர கதமென்ன முற்றித் தழைத்திடும்
 பாசிலைப் புகமதனில்
 மாரியி னேடிழிய அதுகண்டு மந்திகள்
 மருண்டடித் தோடிமறையும்
 மகரக் குழாத்தினொடு மனைமுன்றி லூர்ந்திடும்
 வலம்புரிச் சங்கமலியும்

சீரினச் சாலிவினை நயினைமிளிர் செல்வனே
 செங்கீரை யாடியருளே
 செஞ்சடையில் மதியுடைய செம்மலருள் பாலனே
 செங்கீரை யாடியருளே. 7

(அ-ரை) வாரி - சமுத்திரம்; பாசிலை - பசுமையான இலை;
 பூகம் - கமுகு; மகரம் - சுறாமீன்; குழாம் - கூட்டம்; சாலி -
 நெல்.

பாராளு முடிமன்னர் பல்லாண்டு பாடிடப்
 பரவிநின் பதந்துதிப்பப்
 பார்வதியும் நாதனும் போற்றிப் புகழ்ந்திடப்
 பச்சையில் மீதிவர்ந்தே
 போராடு தாரகன் றலைகொய்து மாயங்கள்
 போர்க்களத் தேபுரிந்து
 போலிவடி வுற்றுவரு சிங்கமுக வசரனைப்
 பொன்றிடச் செய்துமுடிவில்
 நீராடு வாவியில் மறைஞ்சுரன் உடலதனை
 நீன்வடிவ மாய்ப்பிளந்தே
 நீடுபுகழ் பெற்றநின் புகழ்பாடி நின்னையே
 நித்தமும் நினைந்துஉருகும்
 சீராளர் வாழ்கின்ற நயினைமிளிர் செல்வனே
 செங்கீரை யாடியருளே
 செஞ்சடையில் மதியுடைய செம்மலருள் பாலனே
 செங்கீரை யாடியருளே. 8

(அ-ரை) இவர்ந்து - ஏறியமர்ந்து; பொன்றிடச் செய்து -
 கொன்று; வாரி - சமுத்திரம்.

ஓராது இருப்பவர்தம் உள்ளத் தொளிக்கின்ற
 ஒளியாகி உன்னுபவர்தம்
 உள்ளத்து உறைகின்ற உயிராகி ஆனந்த
 ஊற்றுமாய் உணர்வுமாகி
 நீராகி நிற்கின்ற அடியார்கள் குறையெலாம்
 நிர்மூல மாக்கிநின்று
 நிறைவுற்ற செல்வமொடு சுகபோக மிவை
 நேர்மையுற வேயளிக்கும் [யெலாம்
 பாராகி விண்ணுமாய்ப் பரிதியும் மதியுமாய்ப்
 பார்க்கின்ற பொருளிலெல்லாம்
 பரிணமித் திருக்கின்ற பதியுமாய்ப் பசுவுமாய்ப்
 பாசமும் ஆகிநிற்கும்
 சேராத வர்க்குமருள் பாவிக்கும் ஐயனே
 செங்கீரை யாடியருளே
 செஞ்சடையில் மதியுடைய செம்மலருள் பாலனே
 செங்கீரை யாடியருளே. 9

(அ - ரை) ஓராது - நினையாத; உன்னுபவர் - நினைப்பவர்; பார் -
 பூமி; பரிதி - சூரியன்; மதி - சந்திரன்; பரிணமித்திருக்
 கின்ற - வியாபித்திருக்கின்ற.

பால்கொடுத் திடுபசுவின் அருள்கூர்ந்து பாவிக்கும்
 பார்வதிக் குகந்தமகனே
 பரவுமடி யார்களுக் கருளுசகு மாரனே
 பவவிருள் கடியும்மணியே
 வேல்எடுத் திமையவர்கள் குறைதீர்த்த செல்வனே
 வெற்றிமயி லேறுகுகனே
 வீரமுறு மார்பினில் ஈரமுள வீசனே
 விஞ்சையர் வியக்கும்ஒளியே

மால்கெடுத் தடியவரை யாட்கொளும் தேவனே
 மாதுகுற வள்ளிநினைவே
 மாயன்மகிழ் வுறவொளிரும் நேயமுறு சீலனே
 மாதர்நய னங்கள்மானச்
 சேல்குதித் திடுநயினை சேர்ந்துமிளிர் வேலனே
 செங்கீரை யாடியருளே
 செஞ்சடையில் மதியுடைய செம்மலநுள் பாலனே
 செங்கீரை யாடியருளே. 10

(அ - ரை) பவவிருள் - பாவமாகிய இருள்; ஈரம் - இரக்கம்;
 மால் - மடக்கம்; நயனம் - கண்; மான - ஒப்ப.

செங்கீரைப் பருவம் முற்றிற்று.

3. தாலப் பருவம்

பங்க யத்திற் றவழ்ந்துகயல்
 பாயுஞ் சரவ ணத்தயவீற்
 சிங்கக் குருளை யெனஆடித்
 திரிந்து வளர்ந்த திருக்குமரா
 சிங்க முகனைப் போர்க்களத்திற்
 றிணற வடித்துத் திறலழியப்
 பொங்கு திரைக்கட் போய்ஒனியும்
 பொய்ச்சூர் தடிந்த புயவீரா
 தங்க நிறத்து ஒளிர்வடிவேல்
 தாள்தோய் தடக்கை தனிலேந்தி
 மங்கை நல்லார் இருவருடன்
 மயிலிற் பவனி வருஞ்சுடரே
 அங்க யற்கண் ணம்மைதரும்
 அமுதே தாலோ தாலேலோ
 அழகார் இரட்டங் காலிவளர்
 அரசே தாலோ தாலேலோ. 1

(அ - ரை) பங்கயம் - தாமரை; குருளை - குட்டி; சூர் - சூரபன்
 மன்; தடிந்த - கொன்ற; தடக்கை - விசாலமான நீண்டகை;
 அங்கயற்கண்ணம்மை - உமாதேவியார்.

நீறு விளங்க உடல்முழுதும்
 நீண்டு விரிந்த சடைமுடியில்
 ஆறு விளங்க அணிகலனாய்
 அரவம் விளங்கத் திருமார்பில்

நாறுங் கொன்றைத் தார்விளங்க
 நளினம் நிகர்க்கு மொருகரத்தில்
 நீடு கொழுந்தோ டனல்விளங்க
 நிருத்தம் புரியும் நிமலனுடற்
 கூறு விளங்க அணைந்தவல்லிக்
 கொடிநேர் இடைச்சி குரும்பைமுலை
 ஊறும் முலைப்பா லுவந்தருந்தி
 உமையாள் சேர்ப்ப ஓருருவாய்
 ஆறு முகங்க ளுடன்விளங்கும்
 அமுதே தாலோ தாலேலோ
 அழகார் இரட்டங் காலிவளர்
 அரசே தாலோ தாலேலோ. 2

(அ - ரை) கொன்றைத் தார் - கொன்றை மாலை; நளினம் - தாமரை; நிருத்தம் - நடனம்; நிமலன் - குற்றமற்றவன்; சிவன்.

தேடும் மறையும் தேடவொண்ணாத்
 திருப்பா தங்கள் உளத்திருத்திப்
 பாடும் அடியார் பரவவருள்
 பாலித் தருளும் பாலகனே
 காடும் மலையும் கடந்தகன்று
 கானிற் குறவர் திருமகளைத்
 தேடும் பணியிற் களி(று)அருளத்
 தேனிற் குலவும் திருவழகா
 தோடும் தளிரும் கலந்துமிளிர்
 தூய கடப்பந் தார்விளங்கும்
 பீடு பெறுநின் றிருமார்பம்
 பிடியின் மருப்பால் வடுவுறவே

ஆடும் மஞ்சை யமர்ந்துலவும்
 அமுதே தாலோ தாலேலோ
 அழகார் இரட்டங் காலிவளர்
 அரசே தாலோ தாலேலோ.

3

(அ - ரை) மறை - வேதம்; களிற்று - யானை முகத்தினையுடைய
 விநாயகன்; தேன் - தேனீ; தேனிற குலவும் - தேனீ
 போன்று இன்புற்று மகிழும்; தோடு - பூவிதழ்; பிடி -
 பெண்யானை; மருப்பு - கொம்பு.

முன்னம் கடலிற் றுயில்கொண்டாய்
 முளரித் தவிசிற் சரவணத்திலே
 மின்னும் மதியின் ஒளியினிலே
 மேலோய் நீயும் துயில்கொண்டாய்
 மின்னின் நுடங்கும் இடைத்தாயர்
 மேவி யுனக்குப் பாலருத்த
 அன்னம் அனையாய் அவர்மடியில்
 அறியுந் துயில்கொண் டருளினையால்
 சின்னஞ் சிறிய கருவிழியாய்
 சேவற் கொடியோய் கயற்கண்ணி
 கன்னஞ் சிவக்க முத்தமிடக்
 களித்துச் சிரிக்கும் காவலனே
 அன்னத் தூவிச் சேக்கைதனில்
 அமுதே தாலோ தாலேலோ
 அழகார் இரட்டங் காலிவளர்
 அரசே தாலோ தாலேலோ.

4

(அ - ரை) முளரி - தாமரை; தவிசு - ஆசனம்; மின்னின் -
 மின்னலைப் போல; கயற்கண்ணி - உமாதேவி; அன்னத்
 தூவி - அன்னத்தின் இறகு. முக்கை - படுக்கை.

புனற்கட் டவழிந்து புணர்முலையார்
 புகடடும் தீம்பால் குறுநகைசேர்
 உதட்டின் வழிய உவந்தருந்தி
 ஓங்கா ரத்தின் பொருளுரைத்து
 மனத்தில் மமதை யுறும்மலரோன்
 மமதை யொழித்து ஏனல்வினை
 புனத்தில் வேடம் புனைந்தருளும்
 பொருவேற் கண்ணாள் புத்திரனே
 சினத்தாற் றிரியும் திரிபுரங்கள்
 சிதைந்து நீரூய்த் திரிதரவில்
 வலத்தால் மலரெய் தோன்மடிந்து
 மண்ணின் மறைய மலர்த்தும் நுதல்
 அனற்கண் பிறந்து வடிவுபெறும்
 அமுதே தாலோ தாலேலோ
 அழகார் இரட்டங் காலிவளர்
 அரசே தாலோ தாலேலோ 5

(அ - ரை) புனல் - நீர்; புணர்முலையார் - கார்த்திகைப் பெண்கள்; மமதை - கர்வம்; மலரோன் - பிரமன்; ஏனல் - தினை; திரிதர - உருவம் மாற; வில்வலத்தால் மலரெய் தோன் - மன்மதை; மலர்த்தும் - திறக்குட.

வேறு

வானுக் கதிபனின் நேசத் திருமகள்
 வரியப் புயம்அணைய
 காணிற் குறமகள் மாணைப் பொருவிழி
 களவில் மணம்புரிய
 மீனைப் பொருதிரு காதிற் குழைதொடு
 விழியால் அருள்புரியும்
 வாணைக் கிழித்துயர் வெற்பிற் பிறந்தவள்
 வரவால் ஒருங்கினையும்

நூனத் திருமகன் சேவற் கொடியினன்
 நலமிக் குயர்அழகன்
 நாதத் துருவினன் தாதர்க் கெளரியவன்
 நயினைப் பதிமிளிரும்
 தானைக் கதிபதி வானோர் குலமணி
 தாலோ தாலேலோ
 தாழப் பவவினை நேயர்க் கருள்குக
 தாலோ தாலேலோ. 6

(அ - ரை) வானுக் கதிபன் - இந்திான்; நேசத் திருமகன் -
 தேவயானை; வரிய - திருமணம் புரிய; வெற்பிற் பிறந்த
 வள - உமாதேவி; நாதத்துருவின் - இசை வடிவினை;
 தாதர் - அடியவர்.

வீடும் தருபவன் வெற்பில் உறைபவன்
 விரியும் சடைஉடையான்
 வேடம் புனைபவன் தோலும் அணிபவன்
 வீழியால் உனை அளியா (து)
 ஆடும் பதத்தனை நாடும் அடியவர்
 அடையும் பதம் அறியா (து)
 ஓடப் பழன்னை உயரப் புகழ் உல
 குய்யும் வகை செய்யக்
 கூடும் மடப்பிடி வாடக் கரந்தயல்
 ஒளியும் உனைத்தேடிக்
 கோடும் மனத்துடன் கோடொன் றினை
 குமரன் றனைக்கூவத் [யுடை
 தேடித் திரிபவன் நாணக் குதிப்பவ
 தாலோ தாலேலோ
 தாழப் பவவினை நேயர்க் கருள்குக
 தாலோ தாலேலோ. 7

(அ - ரை) வீடு - முத்தி; வெற்பு - மலை; மடப்பிடி - இளம்
 வெணயானை (உமாதேவி); கரந்து - மறைந்து; கோடும்
 மனம் - வாடும் மனம்; கோடு - கோடும்பு.

நேரிற் கலந்திடு தேவர்க் குறுதுயர்
 நிலைகெட் டழிவெய்த
 நீசர்க் கெதிர்செலும் தானைக் கதிபதி
 நிகரற் றவனெனவே
 போரிற் சிதைந்தவர் பொன்றத் துணைபுரி
 பொருவேல் நினதாகப்
 போகம் விழைந்தெழு பாசத் தொடுஉயல்
 பொருவில் லெழில்மடவார்
 காரிற் சரிசூழல் அவிழத் தமதிரு
 கருவேல் இரண்டெறியும்
 காதற் சமரினில் மார்பந் துணைபடக்
 கதியற் றவர்க்கருளும்
 தாரிற் கடம்பணி தேவர் குலமணி
 தாலோ தாலேலோ
 தாமழப் பவவினை நேயர்க் கருள்குக
 தாலோ தாலேலோ.

8

(அ - ரை) நீசர் - அவுணர், போகம் - இன்பம்; விழைந்து -
 விரும்பி; உயல் - வருந்துகின்ற; பொருவில் - ஒப்பற்ற;
 காரிற் சரிசூழல் - மேகம் போன்ற கரிய கூந்தல்; தார் -
 மாலை.

வேறு

தண்டேன் ஒழுகும் நறுந்தமிழிற்
 றுளைசீர் தெரிந்து தமிழ்விளங்கப்
 பண்தேர் அறிஞர் படைத்திடும்நற்
 பனுவல் அளிக்கும் சுவையாமே

கண்டோர் வியக்கும் கவின்பெறுநற்
 கனியே கயிலைக் கரியளிக்கும்
 கன்றே கடலிற் சூர்தடிந்த
 கதிர்வேல் அரசே கடல்புடைசூழ்
 திண்டோர் மறுசூந் திருநயினைச்
 செல்வி பயந்த செழுங்கனகக்
 குன்றே இரட்டங் காலிவளர்
 கோவே கமல மலருறையும்
 வண்டே வணங்கும் அடியவர்தம்
 வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
 வடிவே லேந்தும் திருக்கரத்து
 வள்ளால் தாலோ தாலேலோ. 9

(அ - னா) பனுவல் - செய்யுள்; கவின - அழகு; கயிலைக்கரி -
 சிவபிரான்: நயினைச் செல்வி - நாசபூஷணியர்மை; பயந்த
 - பெற்ற; கனகக்குன்று - பொற்குன்று; கமலமலர் -
 (உள்ளமாகிய) தாமரைமலர்.

புணரும் முலைகள் இரண்டுடைய
 பூங்கொம் பொன்றி னுடன்பிறவாப்
 புயல்வண் ணத்தன் வந்திடுவான்
 பூவில் உறைவோன் உடன்வருவான்
 இணரும் தளிரும் கொண்டணைவார்
 இமையோர் அவர்தம் மகளிரெலாம்
 கணமும் தரியார் நினைக்காணக்
 கண்ணே மணிகள் அவர்தருவார்

மணமிக் கொளிரும் மாலைகளும்
 வடமும் பீதாம் பரமுமுயர்
 கடகத் தொடுபொற் கிண்கிணியும்
 கடல்சேர் வணிகர் கொண்டணைவார்
 குணமிக் குடைய குலக்கொழுந்தே
 குன்றே தாலோ தாலேலோ
 குரைக்குங் கடல்குழ் நயினைமிளிர்
 கோவே தாலோ தாலேலோ. 10

(அ - ரை) புணரும் முலைகள் இரண்டுடைய பூங்கொம்பு - உமா
 தேவியார்; புயல்வண்ணை - திருமால்; இணர் - பூங்
 கொத்து; வடம் - முத்துமலை; பீதாம்பரம் - பட்டாடை;
 கடகம் - வளையல்.

தாலப் பருவம் முற்றிற்று.

4. சப்பாணிப் பருவம்

அலைக்கும் படிக்கரைக் காளிந்தி நதியினில்
 ஆனந்த நர்த்த மாடி
 ஆர்ப்பரித் தேயெழுந் தண்டமுழு தும்மறைத்
 அகிலவுல கமும்மொ டுங்கி [(து)
 மலைக்கும் படிக்குற முழங்கியிடி யேற்றுடன்
 வானினின் றேபொ ழிந்த
 மாரிகண் டானினம் காத்திடற் கென்றுவுயர்
 மாமலை கவித்து வாறேர்
 நிலைக்கும் படிக்குமத் தாலமுது தான்கடைந்(து)
 ஏனவுரு வம்மெ டுத்து
 ஏகவொளி யாய்நின்ற ஈசனடி தேடிடும்
 ஏந்தலுக் குகந்த மருகா
 தலைக்கணுன் னிருபதம் சார்த்தியருள் வேலனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தரளமெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. 1

(அ - ரை) அகிலவுலகமும் - எல்லாவுலகமும்: உறமுழங்கி -
 மிகமுழங்கி; ஆனினம் - பசுக்கூட்டம்: உயர்மாமலை -
 கோவர்த்தனகிரி; கவித்து - குடையாகப் பிடித்து: எனவு
 ருவம் - பன்றியிருவம்; ஈசனடி தேடிடும் ஏந்தல் - மகா
 விஷ்ணு; தரளம் - முத்து.

உண்ணிலா விடுதுயர மொளித்தோட உம்பர்க்கு
உதவிடும் வடிவே லனே

உழைபொருத விழியுடைய ஒகுகொடியின் முகை
ஊறுபடு மார்பில் மிளிரும் [யினால்

எண்ணிலா வருமணிகள் ஒளிகால வதுகண்டு
எழின்முல்லை முகைய ரும்ப

எழுதரிய மதியமென நினதுமுகம் நோக்கிடும்
இருகுவனை மலர்ந்து பொலியத்

தெண்ணிலா மதிநுதற் றெய்வப் பிடியுனது
திருத்தோளில் மருப்ப முத்தச்

செம்பவள விதமுறும் மதுவுண்டு வண்டெனத்
தெருளுற்று நிற்கும் முருகா

தண்ணிலா வைவேல் தடக்கையொளிர் பாலனே
சப்பாணி கொட்டி யருளே

தரளமெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனே
சப்பாணி கொட்டி யருளே. 2

(அ - ரை) உம்பர் - தேவர்; உழைபொருத - பெணமானே ஒத்த;
முகை - மொட்டு; தெய்வப்பிடி - தேவயானை; தெருளுற்று -
மயக்கமுற்று; வைவேல் - கூரியவேல்.

சீர்மலியும் வீதியிற் சிலையோடு வாளுறச்
செவ்வேல் தரித்து உலவும்
சேயிழைச் சிறுகுதலை சிற்றிடை மகளிரொடு
சேர்ந்துநின் ருடும் முருகா
காரசையும் வானத்து மகளிர் தம் கனகமுலை
கனியுநற் பால ருந்திக்
கற்பகச் சோலையினில் நடமாடும் மஞ்ஞைதன்
கைத்தலம் பற்றி யன்பால்

தாரசையும் மார்பினிற் றங்கக் குடமுறத்
 தழுவுமொரு சோலை யரசே
 தரணிபுகழ் அழகநின் திறல்கண்டு வலியறத்
 தடுமாறும் அவுணர் இரியத்
 தார்அசையி வேலுடன் சமராடும் வீரனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தரளமெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. 3

(அ - ரை) சேமிழை - சிவந்த ஆபரணங்கள்; காரசையும்
 வானத்து மகளிர் - கார்த்திகைப் பெண்கள்; கற்பகச்
 சோலையினில் நடமாடும் மஞ்சை - தேவயானை, இரிய -
 தோற்றோட; தார்அசையி - படைநடத்தி.

செங்கமல வதனமும் தேனொழுது கூந்தலும்
 சேல்பொருத சூவளை விழியும்
 செம்பவள மலையெனத் திகழுமொரு மேனியிற்
 செம்மையுறு பாதி யுருவும்
 அங்கையினில் அங்குசம் பாசமொடு செம்மலர்
 ஆகமதில் வைர வடமும்
 ஆடரவ மணியுமொரு கீடுபரம் பொருளினது
 அகமதனில் இடமும் உடையாள்
 கங்கையினில் ஆர்வமுற விம்முமுலை யோடுவீரு
 காந்தள்கொடு ஆறு உருவும்
 கட்டியனைத் துச்சியினில் முத்தமிட வொன்றா
 கந்தனென வந்தமுருகா [கிக்

தங்கமென ஒளிகாலும் வேல்கொண்ட வீரனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தரளமெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. 4

(அ - ரை) ஆகம் - உடல்; அகம் - உள்ளம்; நீடுபரம்பொருள் -
 சிவபிரான்; இரு காந்தள் கொடு - காந்தள் மலர் போன்ற
 இரு கரங்களைக் கொண்டு,

வேறு

தடமலை சூலுங்கப் பொருகயல்
 புரனும் அசைவால்நற்
 துடியிடை வருந்தப் பருமணி
 ஒளிரும் திருமார்பில்
 வடமறப் பொருமும் இருதனம்
 மருவும் முறையாலே
 மலர்முகை யவிழிக் குறுநகை
 புரியும் ஒருமாணைக்
 கடவுளர் பரவத் தனதொரு
 வடிவம் அரையாகக்
 கருநிற முறமற் றெருபுறம்
 அணையும் பெருமாளார்
 நடமிடும் முதல்வர் அருள்குக
 கொட்டுக சப்பாணி
 நயினையில் ஒளிரும் நறுங்கனி
 கொட்டுக சப்பாணி. 5

(அ - ரை) பொருகயல் - கயல்மீன்போற் பிறழும் கண்கள்;
 துடியிடை - உடுக்கை போன்ற இடை; வடம் - மார்புகச்சு;
 முகை - மொட்டுப் போன்ற பற்கள்.

இகல்பெறும் அமரர் தமதிடர்
 களையும் நினைவோடு
 இமையவர் பதியை இறைஞ்சிட
 அவனும் துணிவால்நற்
 புகழ்பெறு வரிவில் மலர்க்களை
 மதனே டுரையாடப்
 புரந்தரன் கருதும் வினையினைப்
 புரியும் நினைவோடே
 திகழ்வுறு சடையிற் பிறைமதி
 புனையும் பெருமாளின்
 திறனறி யாதவன் கனைதொட
 அழியும் படிநோக்கி
 நகல்புரி இறைவன் அருள்சூக
 கொட்டுக சப்பாணி
 நயினையில் ஒளிரும் நறுங்கனி
 கொட்டுக சப்பாணி.

6

(அ - ரை) இமையவர்பதி - இந்திரன்; புரந்தரன் - இந்திரன்;
 நகல்புரி - புன்னகைபுரியும்; மலர்க்களைமதன் - மன்மதன்.

வேறு

நடைபயிலும் பெடையனமும் நாணமுற நாண்மலர்
 நயனவினை^{லிணை} கண்டு குவிய
 நளிமலர் இரகரத் தேந்தியருள் வேண்டிடும்
 நங்கைபுரி பூசை வலியால்
 விடையதனில் ஏறிடும் விமலனருள் கூர்ந்திட
 விழியிணைகள் கலந்து குலவ
 வீரகமுறு கொடிதனது மனமகிழ அருளவே
 விறல்வெவ் கொண் முருகா

படைநெளிய அவுணர்தம் பலமழிய வேல்விடும்
 படைமுதல்வ பொருவில் மணியே
 பவவினைகள் தீர்த்துநற் பதமருள வேண்டிநிற்
 பரவுபவர் காணும் ஒளியே
 சடையதனில் மதியணியும் முதல்வனருள் பாலனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தரளமெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. 7

(அ - ரை) நயனம் - கண்; நளிணம் - தாமரை; விரகம் -
 விரகதாபம்; பரபுபவர் - துதித்து வழிபடுபவர்.

விண்ணவரிநின் திறல்கண்டு வியப்பெய்தி வாழ்த்த
 விறலவுணர் திறன் அழியவும் [வும்
 வெஞ்சமரில் ஆற்றுது வெந்நிடும் கண்டகர்
 வேறுபல கோலம் உறவும்
 பண்ணவனுன் செயல்கண்டு உள்ளம்மகிழ்
 பார்வதி உளங் குளிரவும் [வெய்தவும்
 பார்தனது படமுறத் தாங்குமொரு சேடனும்
 பைந்தலை நெளிந் தயர்வும்
 வண்ணமலர் தூவிநின் புகழ்பாடி ஏத்தியே
 மாலும் அயனும் பரவவும்
 வாரிபுகு சூரனுடல் சாயவடி வேல்விடும்
 வள்ளிமண வாள முருகா
 தண்ணெனநல் லருளியும் எமையாளும் ஈசனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தரளமெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. 8

(அ - ரை) வெந்நிடும் - புறமுதுகு காட்டியோடும்; கண்டகர் -
 அவுணர்; பண்ணவன் - சிவன்; பார் - பூமி; மால் - விஷ்ணு,
 அயன் - பிரமர்
 Digitized by Noolaham Foundation.
 noolaham.org | aavanaham.org

கஞ்சமல ரொத்தவொரு மதிவதன நீழலிற்
 கயல்களென நயனம் ஒளிர்க்
 காமனது கரத்தொளிரும் மூரிவில் நிகர்த்த
 கரியபுரு வங்கள் நெளிய [விரு
 அஞ்சகம் எனக்குதலை கொஞ்சமொழி யால்மதியம்
 அஞ்சடையில் வைத்த பரமன்
 ஆகமதிற் பாதியுரு அன்புடன் அளிக்கவிளை
 யாடல்புரி மாதின் மகனே
 நெஞ்சகம் நிறைக்குமொளி யேநிகரில் வீரனே
 நீடுபுகழ் பெற்ற நிமலா
 நேரலர் குலத்தினொடு மாளவரு காலனே
 நீலநிற மாயன் மருகா
 சஞ்சமென வருமடியர் துயர்தீர்க்கும் வேலனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தரளமெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. 9

(அ - ரை) கஞ்சமலர் - தாமரைமலர்; மதிவதனம் - சந்திரனை
 ஒத்தமுகம்; அஞ்சகம் - கிளி; நேரலர் - பகைவர்; அவு
 ணர்; காலன் - யமன்.

கங்கைமிளிர் செஞ்சடையிற் றங்குமொரு வெண்
 காரிருள் கடிந்து ஒளிர்க் [ணிலா
 காலமுறு கண்டமொரு நீலமணி யெனமிளிர்க்
 கடியரவு வளைந்து நெளிய
 மங்கையுறு பாகமிருள் வண்ணமுறச் செங்கையினில்
 மான்மறி பொலிந்து மிளிர்
 மாலுமய னும்பரவ வானவர்கள் போற்றவருள்
 மலைமகளும் எத்தி நித்ப

அங்கையினில் தீயுடன் ஆனந்த நர்த்தமிடும்

ஆதிமுதல் தந்த மகனே

ஆரலொரு தாய்வடிவு கொண்டுமுலை யூட்டிட

அருந்தியருள் செய்யு மணியே

தங்களுற வெனவமரர் குறவர்மகிழ் வேலனே

சப்பாணி கொட்டி யருளே

தரளமெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனே

சப்பாணி கொட்டி யருளே.

10

(அ - ரை) காரிருள் - கரிய இருள் ; காலம் - விடம் ; ஆரல் -
கார்த்திகை நட்சத்திரம்.

சப்பாணிப் பருவம் முற்றிற்று.

5. முத்தப் பருவம்

அலைக்கும் திரைகள் எறிந்துகரை
 அரித்து நுரைத்து நறுமலர்கள்
 உதிர்க்கும் தாதும் நறுந்தேனும்
 உடலிற் கலப்ப விரைந்துலகில்
 நிலைக்கும் கங்கைப் புன்லதனில்
 நீந்தும் மதலாய் சரவணத்தின்
 நீடும் அயலிற் றிரிந்துவளர்
 நிமலா நீல மடப்பிடிதன்
 முலைக்கண் னூறும் பாலருந்தும்
 முருகா முக்கட் செல்வனரூள்
 முதல்வா குதலைக் கனிவாயால்
 முனிவர்க் குணர்த்தும் குருநாதா
 மலைக்கண் பிறந்த பசங்கொடியின்
 மலரே முத்தம் தருகவே
 மறிக்கும் கடல்கூழ் நயினைமிளிர்
 மணியே முத்தம் தருகவே.

1

(அ - ஐ) தாது - மகரந்தம் ; நீல மடப்பிடி - நீல நிறமுடைய பெண்யானை, உமாதேவி; முக்கட் செல்வன் - சிவன்; மலைக் கண்பிறந்த பசங்கொடி - உமாதேவி.

அரையிற் புலித்தோல் ஆடையுடஇ
 ஆடும் செல்வர் அவிர்சடையிற்
 புனையுங் கங்கை நதியினுடன்
 பொலியும் பிறையைத் தன்கடைவாய்

அரையின் முறிந்த ஒருகோட்டின்
 அரையென் றெண்ணிப் புழைக்கரத்
 அரிதிற் பற்றி முறிகோட்டில் [தால்
 அணைத்துப் பார்க்குங் குழக்களிறு
 தரையிற் புரண்டு கதறியழத்
 தாய்கோல் கொண்டு நினைக்கடியத்
 தாவி யோடும் சிறுகுறும்பா
 தனிவேல் அரசே தடத்தலர்தா
 மரையின் மலர்ந்து மணங்கமழும்
 மலரே முத்தம் தருகவே
 மறிக்கும் கடல்குழ் நயினையிளிர்
 மணியே முத்தம் தருகவே. 2

(அ - ரை) புழைக்கை - துதிக்கை; குழக்களிறு - இளம் யானைக் கன்று; குறும்பன் - குறும்பு செய்பவன், குறிஞ்சி நிலத் தலைவன்; தனிவேல் - ஒப்பற்ற வேல்; தடத்தலர் - வானியில் மலரும்.

செந்தா மரையிற் சிறந்திலங்கும்
 திருப்பா தங்கள் உளத்திருத்தி
 வந்தார் கழல்கள் வணங்கிரிற்கும்
 வறியோர் வினைகள் தீர்ப்பவனே
 கந்தா இரட்டங் காலிவளர்
 கதிர்வேல் முருகா கருநிறத்தாள்
 மைந்தா மருதின் இடைத்தவழ்ந்த
 மாயோன் மருகா மதம்பொழியக்
 கந்தார்த் தெறியும் கடகளிற்றின்
 காதைத் திருகி வயிறளந்து
 கையை முறுக்கிக் குறும்புசெயும்
 கடம்பா குறிஞ்சிக் காவலனே

மந்தா ரத்தின் மலர்ந்திலங்கும்
 மலரே முத்தம் தருகவே
 மறிக்கும் கடல்குழ் நயினைமிளிர்
 மணியே முத்தம் தருகவே.

3

(அ - ரை) கருநிறத்தான் - கரிய நிறத்தினையுடைய உமாதேவி;
 கந்து - கட்டுத்தறி; கடகன்று - மதம்பொழியும் யானை,
 விநாயகர்; மந்தாரத்தின் - மந்தார மலரினைப் போன்று.

சங்கம் அமைத்துத் தமிழ்வளர்த்துத்
 தனிவெண் குடைக்கீழ் அரசுபுரி
 தமிழ்நாட் டரசர் திறைகொணரும்
 தண்ணென் றெளிரும் சகலமுத்தும்
 வங்கம் அலைக்கும் திரைமலியும்
 மாதோட் டத்திற் குளித்தமுத்தும்
 வாரித் தளத்திற் புகுந்தெடுத்த
 வளமிக் குயர்ந்த சிலாபமுத்தும்
 செங்கண் யவனர் விலைகொடுக்கச்
 சேரர் அளிக்கும் சிறந்தமுத்தும்
 சீரார் கொற்கைத் துறையதனிற்
 சேரும் முத்தும் ஈடாமோ
 மங்க அவற்றின் மகிமையெலாம்
 மலரே முத்தம் தருகவே
 மறிக்கும் கடல்குழ் நயினைமிளிர்
 மணியே முத்தம் தருகவே.

4

(அ - ரை) தனிவெண்குடை - ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடை;
 வங்கம் - நாவாய்; வாரி - வாரமுத்திரம்; யவனர் - கிரேக்கர்.

குணக்குன் றெனநின் றடியவர்கள்
 குழையக் குழையக் கருணைபொழி
 குகனே நுதற்கண் பிறந்தருளும்
 கொழுந்தே யவுணர் குடல்சரிந்து
 நிணக்குன் றெங்கும் விளங்கவெறி
 நெடுவே லுடையாய் நீறணியும்
 நிமலர்க் கரிய பொருளுணர்த்தும்
 நிகரில் குழகா நீள்வரையில்
 கணக்கில் ஊழி காலமெல்லாம்
 கடந்து நிற்கும் கருப்பொருளே
 கங்கைத் துறையில் ஒருங்கிணையும்
 கந்தா குறத்தி காதலனே
 மணக்கும் துவர்வாய்ப் பசங்கொடியின்
 மலரே முத்தம் தருகவே
 மறிக்கும் கடல்குழ் நயினைமிளிர்
 மணியே முத்தம் தருகவே.

5

(அ - ரை) நுதற்கண் - நெற்றிக்கண்; துவர்வாய் - பவளவாய்;
 பசங்கொடி - உமாதேவி.

தேனின் றொழுகும் மலர்க்கூந்தற்
 தெய்வப் பிடிநின் பாலணையத்
 தேவ மகளிர் ஏத்திநிற்பத்
 தேடித் திரியும் குழக்களிற்றுன்
 பானின் றொழுகும் மலர்முகத்தைப்
 பார்த்துக் களித்து முத்தமிடப்
 பாலும் பழமும் கொணர்ந்தமரர்
 படைத்துப் பரவிப் பூசைசெய

வானின் நிழியும் மலர்மழைநின்
 மார்பம் நிறைப்ப மலைமகளுன்
 மணக்கோ லத்தைக் கண்டுமனம்
 மகிழ்ந்து குளிரத் தேவர்குலம்
 மாணின் அழகுக் கழகுசெயும்
 மலரே முத்தம் தருகவே
 மறிக்கும் கடல்குழ நயினைமிளிர்
 மணியே முத்தம் தருகவே.

6

(அ - ரை) மலர்க்கூந்தற் தெய்வப்பிடி - தேவயானை; குழக்
 களிறு - இளம் யானைக் கன்று, விநாயகர்; பானின்றொழு
 கும் மலர்முகம் - பால்வடியும் மலர் போன்ற முகம்; தேவர்
 குலமான் - தேவயானை.

உருகும் அடியார் உனைநினைந்து
 உழுவல் அன்பால் உளமுருகி
 மறுகக் கண்ணீர் கதுப்பின்வழி
 வழிய உளத்தே யூற்றெடுத்துப்
 பெருகும் பக்திப் பெருக்கேயெம்
 பெம்மா நேநற் பிடிபயந்த
 பிள்ளைக் கணியே பிறையணிந்த
 பித்தர்க் குணர்த்தும் குருநாதா
 வருகுங் குமச்சே ருடுமிரு
 வடமார் பொற்குன் ரோடினைந்த
 வல்லிக் கொடியைத் தேவர்கள்தம்
 மகளைக் குன்றில் மலர்த்தடத்தில்

மருவும் குமரா முருகவீழ்க்கும்
 மலரே முத்தம் தருகவே
 மறிக்கும் கடல்குழ் நயினைமிளிர்
 மணியே முத்தம் தருகவே. 7

(அ - ரை) உழுவல் அன்பு - கனிந்த அன்பு; கதப்பு - கண்ணம்;
 நற்பிடி - நல்ல பெண்யாணை, உமாதேவியார்; பிறைய
 ணிந்த பித்தன் - சிவபிரான்; வடமார் பொற் குன்றோடி
 ணைந்த வல்லிக்கொடி - வள்ளி; தேவர்கள்தம் மகளை -
 தேவயானையை.

கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தடியார்
 கவலை யெல்லாம் கருவறுத்துக்
 காணும் பொருள்கள் அனைத்தினிலும்
 காட்சி தருமெங் காவலனே
 நண்ணும் கோல மடப்பிடியின்
 நயனக் கணைபட் டுளமழியும்
 நாதன் அளிக்கும் குலதிலகா
 நலிவுற் றயர்ந்து செயலிழந்து
 எண்ணும் பொழுதில் எழுந்தருளி
 இன்பம் நல்கி இடர்களையும்
 கண்ணின் மணியே கனிந்தநறுங்
 கணியே இனிய குருநாதா
 மண்ணும் வீண்ணும் நிறைந்துகமழ்
 மலரே முத்தம் தருகவே
 மறிக்கும் கடல்குழ் நயினைமிளிர்
 மணியே முத்தம் தருகவே. 8

(அ - ரை) கோல மடப்பிடி - அழகிய இளம்பெண்யாணை, உமா
 தேவியார்; நயனக்கணை - விழியாகிய அம்பு; உளமழியும்
 நாதன் - சிவன்; நலிவுற்று - துன்பமுற்று.

வேறு

நிருதா திபன்மடிய வடிவேல் விடுங்குமர

நெடியோய் குலத்து முதலே

நிமலா மலர்க்குழலி மகனே மலைக்குவடு

நிலையா தழித்த முருகா

வருதா தையர்க்குமறை யுரையா துணர்த்துமொரு

மலர்தா மரைக்கை யுடையாய்

வடிவேல் நிகர்த்தவிழி துடிநே ரிடைக்கொ

மலைவாய் மணந்த குழகா [டியை

இருதா மரைக்கழல்கள் தமதா ருயிர்க்குநிழல்

எனவே துதிக்கும் அடியார்

இறைவா எனக்கதற அருள்வாய் திருக்குமர

இனிதாய் உளத்தின் ஒளியே

கருதா தவர்க்குமருள் மணியே எனக்குனது

கனிவாயின் முத்தம் அருளே

கருமால் தனக்குமரு மகனே எனக்குனது

கனிவாயின் முத்தம் அருளே. 9

(அ - ரை) நிருதாதிடன் - அரக்கர்களின் தலைவனை குரபன்
மன் ; மலைக்குவடு - கிரௌவுஞ்ச மலை; தாதை - தந்தை;
துடிநேரிடைக்கொடி - வள்ளி; துடிநேர் இடை - உடுக்கை
போன்ற இடை.

தனியாய் வருந்திமலை புகுவாய் நினக்கினிய

கனியா னளிப்பன் இனியே

தணலாய் அனற்கணிடை வருவாய் திருக்குமர

தணிகா சலத்து மணியே

முனியாய் மறைக்கடவுள் மயலே யொழித்துமறை
 மொழிவாய் இறைக்கு மகனே
 மொழிதேர் முனிக்கினிய தமிழே யுரைக்கு
 முதலே தவத்தின் வினாவே [மொரு
 இனியாய் அருள்வடிவின் எளியாய் உளத்துறையும்
 இறையே எமக்கு நிழலே
 இமவான் மகட்கினிய அமுதே எழிற்குள்மிகும்
 எழிலே இருட்குள் ஒளியே
 கனியாய் மனத்தினிடை கனிவாய் எனக்குனது
 கனிவாயின் முத்தம் அருளே
 கருமால் தனக்குமரு மகனே எனக்குனது
 கனிவாயின் முத்தம் அருளே. 10

(அ - ரை) மறைக்கடவுள் - பிரமன்; மொழிதேர்முனி - அகத்
 தியர்; இமவான்மகள் - உமாதேவியார்; எழில் - அழகு.

முத்தப் பருவம் முற்றிற்று,

6. வருகைப் பருவம்.

வளைகள் ஒலிக்கும் ஒலிகேட்டு
 வயலிற் கயல்கள் மருண்டலையும்
 வரம்பில் நடக்கும் மடமகளிர்
 மார்பின் மலரா முகைகுலுங்கும்
 களைகள் பறிக்கும் கழனிகளிற்
 கருங்கால் நாரை தவம்புரியும்
 காராம் பசுவின் கடைவாயிற்
 கார்நீ லங்கண் விழித்திலங்கும்
 வளைகள் அளிக்கும் தரளமெலாம்
 வயலிற் கிடந்து நிலாப்பரப்பும்
 வளமார் இரட்டங் காலியினில்
 வதியும் அரசே மமதையறத்
 துளைகள் படவெஞ் சூர்தடியுஞ்
 சுடர்வேல் முருகா வருகவே.
 துவர்வாய்க் களப முலைக்குறத்தி
 துணைவா வருக வருகவே.

1

(அ - ரை) வளைகள் - காப்புகள், சங்குகள்; மார்பின் மலரா முகை - கொங்கை; தரளம் - முத்து; வதியும் - உறையும்; மமதை - கர்வம்.

மடுக்கும் தேனின் மதிமயங்கி
 வண்டு துயிலும் மலர்க்கடம்பு
 மார்பில் அசையப் பவனிவரும்
 வடிவேல் அரசே வடிவழகி

கொடுக்கும் முலைப்பால் சுவைத்தருந்தும்
 கோவே இரட்டங் காலிவளர்
 குன்றே இனிய தமிழ்புகட்டுங்
 குழகா உமையாள் மலர்க்கரத்தால்
 எடுக்கும் மணியே இமையவர்தம்
 ஏறே ஈடும் இணையுமிலா
 எழிலே ஏற்றின் மிசைப்பொலியும்
 இறைவர்க் குணர்த்தும் குருநாதா
 தொடுக்கும் வினைகள் தொலைத்தருளும்
 சுடர்வேல் முருகா வருகவே
 துவர்வாய்க் களப முலைக்குறத்தி
 துணைவா வருக வருகவே. 2

(அ - ரை) மடுக்கும் - பருகும்; வடிவழகி - உமாதேவி; ஏறு -
 ஆண்சிங்கம், எருது; ஏற்றின்மிசைப் பொலியும் இறைவன்-
 சிவன்.

பொங்கும் கடல்குழ் நயினையினிற்
 பொழிலார் இரட்டங் காலிமிளிர்
 பொன்னே வருக மணிவடங்கள்
 புனைய வருக புதுப்புனல்சேர்
 கங்கை நதியில் வடிவுபெறும்
 கந்தா வருக கனிந்தநறுங்
 கனியே வருக கயிலையினிற்
 கடவுள் நயக்க நடம்புரியும்

மங்கை யணைத்து முத்தமிடும்
 மைந்தா வருக மலையுறையும்
 மறையோர்க் கினிய தமிழ்புகட்டும்
 மணியே வருக மயிலின்மிசைத்
 துங்க வடிவே லுடனாலவும்
 சுடரே வருக துடியினிடைத்
 துவர்வாய்க் களப முலைக்குறத்தி
 துணைவா வருக வருகவே.

3

(அ - ரை) பொழிலார் - சோலைகள் நிறைந்த; நடம்புரியும்
 மங்கை - உமாதேவி; மலையுறையும் மறையோன் - அகத்
 திய முனிவர்; துங்க வடிவேல் - ஒளிநுங் கூர்வேல்; துடி -
 உடுக்கை.

நேரார் புரங்கள் நீறுபட
 நெற்றிக் கண்ணால் எரித்ததிரு
 நீரூர் மேனி யழகர்தரும்
 நேரில் குழகா இமையவர்க்காய்ப்
 போரார்த் துழந்து அவுணர்குலம்
 பொன்றப் பொருது துயர்களைந்த
 போரே நேபொற் கொடியபந்த
 பொன்னே மணியே கழலணியும்
 வீரா இரட்டங் காலிவளர்
 விமலா விளையுங் காதலினால்
 விழிநீர் சொரிய விதிர்விதிர்ந்து
 விரும்பி யடியார் நினையழைத்தால்

வாரா திருத்தல் நினக்கழகோ
 வடிவேல் முருகா வருகவே
 வளமார் நயினைப் பதிமிளிரும்
 வாழ்வே வருக வருகவே.

4

(அ - ரை) நேரார் - பகைவர்; பொற்கொடி பயந்த - உமாதே
 னியார் பெற்ற.

வருக வருக எனவழைத்தும்
 வாரா திருந்தால் மணிவடங்கள்
 பொருந்த நினக்கு இனிப்பூட்டேன்
 பூவும் சூட்டேன் மையெழுதேன்
 முருகு அவிழ்க்கும் நறுமலர்கள்
 முளரிப் பதத்தில் இனிச்சாத்தேன்
 முறுவல் தவமும் திருவிதழில்
 முத்தம் சொரியேன் நித்தமும்நின்
 அருகு அணையேன் ஆர்வமுடன்
 அள்ளி யணையேன் அழகுபெற
 அருஞ்சங் தனநீர் இனியாட்டேன்
 ஆடை யணியேன் தலைவாரேன்
 வருகண் ணீர்யான் இனித்துடையேன்
 வடிவேல் முருகா வருகவே
 வளமார் நயினைப் பதிமிளிரும்
 வாழ்வே வருக வருகவே.

5

(அ - ரை) முருகு - வாசனை; முளரிப் பதம் - தாமரை மலர்
 போன்ற பாதம்; முறுவல் - புன்சிரிப்பு; வடிவேல் -
 கூரிய வேல்

சிந்தா சூலங்கள் தீர்த்தருளும்
 செல்வா வருக மிக்கடியும்
 சேயே வருக கயிலையினிற்
 செல்வி முலைப்பால் கவைத்தருந்தும்
 மைந்தா வருக மாயவன்றன்
 மருகா வருக மறையுணர்த்தும்
 மணியே வருக மலர்புனைந்து
 வரிவண் டார்ப்ப நடை நடக்கும்
 மந்தா கினியா^{ன்} மடியில்வளர்
 மதலாய் வருக முருகவிழ்க்கும்
 மலரே வருக கடம்புமிளிர்
 மார்பா வருக அடியவர்க்காய்
 வந்தார் கருணை மழைபொழியும்
 வடிவேல் முருகா வருகவே
 வளமார் நயினைப் பதிமிளிரும்
 வாழ்வே வருக வருகவே,

6

(அ - ரை) சிந்தாசூலங்கள் - மனத்தயர்கள்; மிடி - வறுமை:
 மந்தாகினி - கங்கைநதி; முருகு - வாசனை.

குஞ்சுக் கிரங்கிப் பெடைநாரை
 குறுமீன் கொண்டு மடற்றூளைக்
 கோட்டில் அமரக் குயிலினங்கள்
 கோதும் மாவின் இளந்தளிர்கள்
 வஞ்சி யிடையார் செவ்விதழின்
 வடிவுற் றிலங்க மலர்க்காவில்
 வரிவண் டினிய மதுவருந்தி
 மகர யாழின் இசையெழுப்ப

மஞ்சு தவழ உளம்மகிழ்ந்து
 மஞ்சை அகவி நடனமிட
 மாடந் தோறும் முழுவதிர
 மருத நிலத்திற் கதிர்வணங்கக்
 கொஞ்சம் அழகு தவழ்நயினைக்
 கோவே வருக பிணியகற்றும்
 குன்றே வருக குறுநடைசெய்
 சூமரா வருக வருகவே.

7

(அ - ரை) மடற்றாழை - மடல்களோடு கூடிய தாழை; மஞ்சு - முகில்; மஞ்சை - மயில்; பிணியகற்றும் குன்று - சஞ்சீவி மலை, முருகன்.

ஞானத் துயர்ந்த முனிவரர்க்கும்
 நாடற் கரிய மலர்ப்பதத்தால்
 நாதம் எழுப்பும் சிலம்பொலிப்ப
 நடந்தே வருக நாரதன்நற்
 கானம் இசைப்ப நடம்புரியும்
 கடவுள் நுதற்கட் டோன்றியருள்
 கந்தா வருக கயிரவம்நேர்
 கண்ணாள் முலைப்பா லருந்தியுயர்
 வானத் தவர்க்கும் அருள்புரியும்
 வள்ளால் வருக வனத்துறையும்
 வள்ளிக் கினிய மணவாளா
 வருக வருக தேவர்கள்தம்

சேனைத் தலைவா வருகவருட்
 செல்வா வருக செகம்புகழும்
 சேயே வருக நயினைமிளிர்
 செவ்வேள் வருக வருகவே. 8

(அ - ரை) நாதம் - ஓசை; கயிரவம் - நீலோற்பலம்; கயிரவம்
 நேர் கண்ணாள் - உமாதேவி.

நாட்டம் இமையா வானவர்கள்
 நாடித் துதிப்ப அருள்புரியும்
 நாதா வருக மறைபுகலும்
 ஞானப் பழமே வருகநன்னீர்
 ஆட்ட வருக முடிதிருத்தி
 அழகு படுத்த வருகமணி
 யாரம் புனைய வருகசெம்பொன்
 ஆடை யணிய வருகவடம்
 பூட்ட வருக பொன்னரைஞாண்
 பூண வருக மணிச்சதங்கை
 பொற்பா தங்கள் இரண்டினிலும்
 பெரலிய வருக திலகம்நுதல்
 தீட்ட வருக பாலருந்தச்
 செல்வா வருக செகம்புகழும்
 சேயே வருக நயினைமிளிர்
 செவ்வேள் வருக வருகவே. 9

(அ - ரை) நாட்டம் - கண்; மறை - வேதம்; வடம் - முத்த
 மாலை.

நீடும் நினது திருக்கோவில்
 நிலத்திற் கணித்தாய் வான்தொடரின்
 றூடும் தென்னஞ் சோலைதலில்
 அழகார் பவள வாய்திறந்தே
 பாடும் இளமைப் பசங்கிளிகள்
 பாலா பாலா வெனவழைக்கும்
 பசுமை தவமும் மாமரத்திற்
 பவள நிறத்துத் தளிர்கோதிக்
 கூடுங் குயில்கள் இனிமையுறக்
 குமரா குமரா வெனக்கூவும்
 கொம்ப ரதனில் நாசணவாய்
 குகனே குகனே எனமிழற்றும்
 தேடும் மறையும் தேடவொண்ணுச்
 செல்வா வருக செகம்புகழும்
 சேயே வருக நயினைமிளிர்
 செவ்வேள் வருக வருகவே.

10

வருகைப் பருவம் முற்றிற்று.

7. அம்புலிப் பருவம்

முழுவதிரு மொலியிதென முழங்குகடல் ஓதைசெய
முன்றிலில் முத்த மீன்று
முடுகுவெண் சங்கங்கள் முக்கனிகள் பொலியவுறு
முகில்தழுவு சோலை சேரும்
விழவுமலி யூரனிவன் விரிசடையில் நதியணியும்
விமலனருள் வீர மகனால்
விரைகமழ முகையவிழு மலர்தழுவு மார்படுளரிர்
வீரவேல் தாங்கு கையன்
மழலைமொழி வாயரிய மறைபுகல அருள்புரியும்
மாயன்மரு கோனி வன்காண்
மலையரசன் மகன் தனது மடியதனில் வினையாடு
மதலையறு முகவ னிவனே
அழகுபொலி மயிலின்மிசை பவனிவரும் வேலனுடன்
அம்புலீ ஆட வாவே
அலைகளெறி கடல்தழுவும் நயினை மிளிர் நாதனுடன்
அம்புலீ ஆட வாவே. 1

(அ - ரை) முன்றில் - முற்றம்; முடுகுதல் - விரைந்து செல்லு
தல்; விரைகமழ - வாசனை வீச; மலையரசன் மகன் -
உமாதேவி; மதலை - குழந்தை.

பணிநெளிய அவிர்சடையில் மதிதிகழ் வெண்ணீறு
 பவளவுடல் மீது ஒளிர்ப்
 பாய்புவியின் தோலுடையாடுபரம் பொருளினது
 பாலனிவன் ஆடும் மயிலோன்
 மணியொளிர மார்பதனில் வலியுறுகை வேல்தழுவ
 மலரிணைகள் ஆடி யசைய
 மாயவன்நற் காதலுறு நேயமரு கோன்புரியும்
 மாயவிளை யாட லினிதே
 பிணியகல வழிபடுநற் பெற்றிபெறு வோர்விழையும்
 பேறருளும் வேல னுடன்நீ
 பீடுபெற ஆடல்செய வல்லையெனில் உய்தியால்
 பெருமைபெறு வெண்ணி லாவே
 அணிதிகழும் மயிலின்மிசை பவனிவரும் வேலனு
 அம்புலீ ஆட வாவே [டன்
 அலைகளெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனுடன்
 அம்புலீ ஆட வாவே 2

அ - ரை) பணி - பாம்பு; விழையும் - விரும்பும்; பீடு -
 பெருமை; பிணி - நோய்.

ஆடரவ மணியுமெம தீசனொரு கண்ணதாய்
 அமர்வுறுவை யெனினு மிவனவ்
 அண்ணலது கண்மணியு மாவனுயர் விண்ணிலே
 அமர்ந்தொளி பரப்பு கின்றாய்

நீடுபுவ னத்தோடு விண்ணுலகும் அண்டமும்
 நிறைந்தவொளி யாமி வன்காண்
 நீலநிறப் பையரவு கவ்வவுறு கவ்வையால்
 நீதுய ருழப்ப தறிவாய்
 சாடியர வேறியெழிற் றேகைவிரித் தாடுமயில்
 தாவிநட மாடு குமரன்
 சாநுமடி யார்வினைகள் தீரவருள் பாலனிவன்
 சார்வையெனிற் பாவ மறுமால்
 ஆடவரு மாறுவுனை ஆசையொ டழைத்தவனெடு
 அம்புலீ ஆட வாவே
 அலைகளெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனுடன்
 அம்புலீ ஆட வாவே. 3

(அ - ரை) பையரவு - விஷப்பையிளையுடைய பாம்பு; கவ்வை -
 துன்பம்.

ஆடுசெவி வாரணத் தண்ணலுடன் எண்மரும்
 ஆறுமுகன் வீர மறியா(து)
 அடுசமரம் முடுகியெதிர் பொருதவந் தாற்றாது
 அன்றுவெந் திட்ட தறியாய்
 ஆடவரு மாறுவுனை அழைத்தும்வா ராதுவிடின்
 அண்ணல்முனி யாது விடினும்
 அமுதுவிழி சிவப்புறின் இரவிபகை சாய்த்தவன்
 அதுபொறுத் தாள்வ னோசொல்
 தோடவிழு மாலையுடன் தோழர்பலர் நிற்கவும்
 தோன்றல்நினை யொருபொ ருட்டாய்ச்
 சுட்டுவிரல் காட்டியிரு கண்பிசைந் தழைத்தனன்
 தோஷமறும் ஓடி வந்தால்

ஆடுமயில் மீதுலவு பாலன்வடி வேலனுடன்

அம்புலீ ஆட வாவே

அலைகளெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனுடன்

அம்புலீ ஆட வாவே.

4

(அ - ரை) வாரணம் - யானை; வாரணத்தண்ணல் - இந்திரன்;
எண்மர் - அட்டதிக்குப் பாலகர்; சமரம் - போர்; வெந்நிட
டது - புறமுதுகு காட்டியது; இரவி பகை சாய்த்தவன் - வீர
வாகு தேவர்; தோடு - இதழ்.

புவியதனில் குவியுமிருள் கடிவதல் லாதகம்

குவியுமிதழ் கடிய வலையோ

பொன்னெனமின் னொளிநுநல் வானிலே பொலி

பூமியிற் பொலித விலையால் [வையாற்

குவியுமல வினைகளும் தீர்த்தருள வல்லவிக்

குகனை நீ யெங்ங னொப்பாய்

குறைநிறைவி லாமலெக் காலமும் கலையுடைய

குமரனிவன் நீயு மறிவாய்

கவிதைபெறு மிவன்றினது கறையும் துடைப்பன்

கசப்பிணியும் மற்று மகலும் [நின்

கருதுபவர் துயரெலாம் நீக்கியருள் ஈந்திடும்

கந்தனிவன் நினையழைத்தான்

அவியுணவு வேட்சுமிந் திரன்மருகன் வேலனுடன்

அம்புலீ ஆட வாவே

அலைகளெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனுடன்

அம்புலீ ஆட வாவே.

5

(அ - ரை) அகம்குவியுமிருள் - மனவிருள்; அவியுணவு - யாகத்

தில் அளிக்கப்படும் பரி; வேட்கும் - விரும்பி யேற்கும்.

கங்கைநதி முடிசூடி ஆடிடும் முழுமுதற்

கடவுள் தன்கண் னாதலால்

கருணைநில வெறித்திடும் மதிக்கடவு ளென்னலாற்

கமலமலர் முகிழ்த்து வதனால்

செங்குவளை யோடுகுமு தம்விரியச் செய்தலால்

சேரிரவ லர்மு கங்கள்

செம்மையுறக் கோடா தளித்தலாற் றண்ணளி

சிறந்தி டச்சுரந் திடுதலால்

பொங்குபுனி தனிற்பயிர் தழைக்கவந் தெய்தலாற்

பொருவேலை முகந்திடுத லால்

பொலியுமெம திளவலைப் போன்றனை யெனினி

பொன்னுலகும் அளிக்க வல்லான் [வன்

அங்கைதனில் வேலேந்தி ஆடல்புரி வீரனுடன்

அம்புலீ ஆட வாவே

அலைகளெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனுடன்

அம்புலீ ஆட வாவே.

6

(அ - ரா) முகிழ்த்தல் - குவியச் செய்தல்; இரவலர் முகங்கள் -

இரப்பவர் முகங்கள், இரவில் மலரும் மலர்கள்; வேலை -

சமுத்திரம்.

பூவிலுறை வேதன்மகன் யாகம் வளர்த்தவப்

பூமியுரு மாறி நொடியில்

பொலபொலெனத் தலையுருள வெங்குருதி பாய

போர்க்களம் ஆன தறிவாய் [வொரு

காவிலுறை தேவர்மொத் துண்டதும் முழுமதிக்க
கடவுள்நீ பட்ட பாடும்

கருத்திலுள தென்னில்நீ காலங் கடத்துமொரு
காரணமென் யாமும் அறியோம்

நாவிலுயர் பாரதி யிருக்கவும் நான்முகன்
நன்சூகுட் டுண்ட தறிவாய்

நாதனொரு பாலனென எண்ணிடேல் எண்ணிடில்
நலிவுறுவை நானும் மதியே

ஆவியினிற் காதலெனில் ஆசையொ டழைத்தவனொ
அம்புலீ ஆட வாவே [(6)

அலைகளெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனுடன்
அம்புலீ ஆட வாவே. 7

(அ - ரை) பூவிலுறை வேதன் - பிரமன்; வேதன் மகன் -
தக்ஷன்; குருதி - இரத்தம்; பாரதி - சரஸ்வதி; நான்
முகன் - பிரமன்.

செழுங்கமலம் அவர்தரநற் செங்கதிர் அழைத்திடும்
சேவலைக் கொடிய தாக்கிச்

செங்குமுதம் மலரநன் நிலாநகை முகிழ்த்தலால்
சேயிவனை ஒப்பை யெனினும்

விளங்குபல வுயிர்க்குமுயி ரானவனஃ தன்றியும்
வேண்டிடும் வரம ளிப்பான்

விண்ணிலே பலகோடி தெய்வமுண் டென்னிலும்
விரைந்துதவு தெய்வம் இவனால்

களங்கமறுத் துன்னையும் காப்பனுனை வாட்டிடும்
காசனோய் மாற்ற வல்லான்

காய்வனெனில் அட்டதிக் கினிற்புகலும் இல்லை
கரந்துறைத லியலாது காண் [யால்

அழுங்குபிணி யாவையும் தீர்த்தருள வல்லவனொ
 அம்புலீ ஆட வாவே [(6)
 அலைகளொறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனுடன்
 அம்புலீ ஆட வாவே. 8

(அ - ரை) களங்கம் - குற்றம்; காய்வனெனில் - கோபங்
 கொள்ளின்: புகல் - புகலிடம்; சரந்துறைதல் - மறைந்து;
 வசித்தல்; அழுங்குபிணி - வருத்தும் நோய்.

விரிசடையில் நதியணியும் விமலனது முடியிலே
 விளங்கியொளி பரப்பு வதனாற்
 விரிந்தபதி னறுகலை யுடன்பொலியும் மதியமென
 விளங்குகையில் இடம்பெ யர்ந்து
 திரிவுறுமுப் புரமெரித் தாடுபரம் பொருளினது
 தேவியவள் வதன மொத்துத்
 திகழ்வுறுவ தாலுனது கலைகள்பல தேய்வுறத்
 தேய்ந்துபிறை வடிவு றுங்கால்
 கரிவடிவு பெற்றவைங் கரத்தவனின் மருப்புறக்
 களங்கமற இலங்கு வதனாற்
 கணக்கரிய தோழர்பலர் நிற்கவும் ஆவலொடு
 கந்தனுனை அழைத்த னன்காண்
 அரிபிரமன் முதலாய தேவர்தொழ நின்றவனொ(6)
 அம்புலீ ஆட வாவே
 அலைகளொறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனுடன்
 அம்புலீ ஆட வாவே. 9

(அ - ரை) பரம்பொருளினது தேவி - உமாதேவி; வதனம் -
 முகம்; ஐங்கரத்தவன் - விநாயகக் கடவுள்; மருப்பு -
 கொம்பு; அரி - விஷ்ணு; கரி - யானை.

கரியமலை யுருவெடுத் தென்னநின் றேசைபெறு
 காதிரண் டும்ம டித்துக்
 கால்கள் திமிதியெனத் தாளமிட வண்டினம்
 கன்னமத முண்டு படரத்
 திரியுமுயி ரினமச்ச முற்றிடச் சிறுகணற்
 செம்மையுற நோக்கி யெட்டுத்
 திக்கினும் ஓசையெதிர் ஒலித்திடப் பிளிறிநற்
 செங்கரும் பருந்தி யெங்கோன்
 பெரியதிருக் கோளிலின் வாயிற் புறத்தினிற்
 பெற்றியுடன் ஆடி நிற்கும்
 பெருங்களிற் நிற்புழைக் கையைநீ அரவெனப்
 பேதுற்று அஞ்ச வேண்டாம்
 அரியமறை முதல்வனுயர் அழகன்வடி வேலனுடன்
 அம்புலீ ஆட வாவே
 அலைகளெறி கடல்தழுவும் நயினைமிளிர் நாதனுடன்
 அம்புலீ ஆட வாவே. 10

(அ - ரை) புழைக்கை - துதிக்கை; அரவென - பாம்பென்று;
 பேதுற்று - மயக்கமுற்று; மறை முதல்வன் - வேத நாயக
 னான முருகன்.

அம்புலிப் பருவம் முற்றிற்று.

8. சிற்றிற் பருவம்

சிந்தா வினைகள் தீர்த்தருளும்
 செல்வி முலைப்பால் உனக்கருத்திச்
 செவ்வா யதனில் முத்தமிட்டுத்
 திருந்த அணிகள் பலபுனைந்து
 கந்தா வினையாட் டயர்கவெனக்
 கழற்கால் நிலத்திற் படநிறுத்திக்
 கடல்குழ் நயினைத் திருப்பதியிற்
 கண்டோர் வியக்க நினைவிடுத்தால்
 கந்தார்த் தெறிந்து மதஞ்சொரியும்
 களிற்றின் துணையோ டெமையடைந்து
 கையால் மணலில் யாமமைக்கும்
 கலைசேர் சிற்றில் கலைப்பதுவோ
 செந்தா மரைநேர் சீறடியாற்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 சீரார் நயினைத் திருவழகா
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 1

(அ - ரை) வினைகள் தீர்த்தருளும் செல்வி - உமாதேவி; கந்து-
 கட்டுத்தறி; மதஞ்சொரியும் களிற்று - விநாயகக் கடவுள்;
 சிற்றில் - சிறுவீடு; செந்தாமரைநேர் - செந்தாமரை மலர்
 போன்ற; சீறடி - சிறிய பாதம்.

எல்லா வுலகும் பயந்தவுன்றன்
 எழிற்றாய் விருப்போ டுனையெடுத்து
 எத்தி மடியில் இருத்தியுன்னை
 இதயம் குளிர முத்தமிட்டுப்
 புல்லா நின்று புனைபவைகள்
 புனைந்து குஞ்சி யழகுசெய்து
 பொன்னின் ஒளிரும் பூவாடை
 புனையச் செய்து நினைவிடுத்தாள்
 சொல்லா நினது அழகுசுண்டு
 சோர்ந்து எம்மை மறந்துநின்றோம்
 தூய மணிமார் பெமதுயிரைச்
 சோரஞ் செய்யின் எம்பிழையோ
 செல்லார் பொழில்வாழ் செம்மனத்தாய்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 சீரார் நயினைத் திருவழகா
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 2

(அ - ரை) பயந்த - பெற்ற; எழிற்றாய் - அழகிய தாய், உமா தேவியார்; புல்லா நின்று - அணைத்துப் பிடித்து; குஞ்சி - ஆண்களின் தலைமயிர்; சோரம் - களவு; செல் - மேகம்; பொழில் - சோலை.

உறுமும் கடல்கள் கடந்தப்பால்
 உயர்ந்து அண்டம் அனைத்தும்வளைத்(து)
 ஒளிரும் கிரியை மணிச்சுவராய்
 உம்பர்க் குதவும் உயர்பெருமை

பெறுமந் தரத்தை மேருவினைப்
 பிறையைத் தழுவும் வரைகளினைப்
 பெருந்தூண் நிரையாய் ஆக்கியதன்
 பின்னர் நுழையக் கதவுசமைத்(து)
 உறுமீன் ஒளிரும் ககனமதை
 ஒப்பில் விதான மாகவமைத்(து)
 உலகோர் துதிக்கச் சிற்றில்புனை
 உமையாள் மகனே பரல்கள்மிளிர்
 சிறுகிண் கிணிச்செஞ் சீறடியாற்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 சீரார் நயினைத் திருவழகா
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 3

(அ - ரை) ஒளிரும் கிரி - சக்கரவாள கிரி; உம்பர் - தேவச்;
 உறுமீன் - நகைத்திரம்; ககனம் - ஆகாயம்; பரல்கள் -
 மாணிக்கக் கற்கள்.

நித்தம் பெருகும் ஆனந்த
 நிறைவால் உயிர்கள் தழைக்கவென
 நிருத்தம் புரியும் முதல்வனருள்
 நிமலா நீல மலர்விழியாள்
 கத்தும் கடல்சூழ் நயிணையினிற்
 கண்ணீர் கலுழ நெஞ்சருகிக்
 கதறும் அடியார் துயரனைத்தும்
 கடியும் வல்லிக் கொடியணையாள்

முத்தஞ் சொரிந்து விருப்பினுடன்
 முகத்தோ டணைக்கும் மலர்ப்பதங்கள்
 முழுதும் துகள்பட் டழுக்கடைந்தால்
 முகஞ்சோர் வறக்கண் ணிர்வடிப்பாள்
 சித்தம் நிறைக்கும் சீறடியால்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 சீரார் நயினைத் திருவழகா
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 4

(அ - ரை) நிருத்தம் - நடனம்; நீல மலர் விழியாள் - குவளை
 மலர் போன்ற கண்களையுடைய உமாதேவி; சித்தம் - மனம்.

கொம்பொன் றில்லாக் குழுகளிற்றின்
 கொம்பைத் தடவிப் பார்த்தனமோ
 கூடை போன்ற பெருவயிற்றின்
 கோலம் கண்டு நகைத்தனமோ
 செம்பொன் அனையாய் நின்முகத்தில்
 திகழும் கண்கள் எண்ணினமோ
 தினைமா தின்று விக்கியதைச்
 செப்பி நின்னைப் பழித்தனமோ
 வம்பொன் றும்யாம் செய்திலமே
 வணங்கி யேத்த மறந்துநின்றோம்
 வடிவே லுடையாய் நீவெகுண்டால்
 வறியேம் எமக்கு வழியிலையால்

செம்பஞ் சருத்தும் சீறடியால்

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே

சீரார் நயினைத் திருவழகா

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 5

(அ - ரை) கொம்பொன் றில்லாக் குழகன்று - விநாயகர்;
செப்பி - கூறி; வெகுண்டால் - கோபித்தால்; செம்பஞ்
சருத்தும் சீறடி - செம்பஞ்சு தீட்டப் பெற்ற சிறிய பாதம்.

மண்ணும் விண்ணும் படைத்தபிரான்

மாலும் அயனும் கண்டறியா

வண்ணம் ஒளியாய் நின்றுயர்ந்த

வலியோன் உந்தை புவனமெல்லாம்

எண்ணும் பொழுதில் அழித்தொழிப்பான்

எழிலார் பொழிலும் தேன்சொரியும்

ஏனற் பரப்பும் செங்கரும்பும்

இளந்தெங் கோங்கும் சோலைகளும்

கண்ணிற் காணின் வலித்தழிக்கும்

களிறும் உன்றன் முன்னவனால்

கண்ணன் வடிவிற் கடைச்சியர்தம்

கற்பை அழித்தோன் நின்மாமன்

அண்ணால் - குலத்துத் தொழிலெனினும்

அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே

அழகார் நயினை மிளிர்வவனே

அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 6

(அ - ரை) உந்தை - உனது தந்தை, சிவபிரான்; எழிலார்
பொழில் - அழகு நிறைந்த சோலை; ஏனற்பரப்பு - தினைப்
புனம்; கடைச்சியர் - இடையர்குலப் பெண்கள்; அண்ணால் -
அண்ணலே.

திருந்தும் தலைகள் ஓராறும்
 செங்கண் பன்வி ரண்டுடனே
 திருத்தோள் முந்நான் காகவருள்
 செய்ய வந்தாய் இப்புனியில்
 வருந்தும் உயிர்கள் துயர்நீங்கி
 வாழக் கருணை மழைபொழியும்
 வள்ளால் நின்னைக் குழந்தையென
 வாழ்த்தி வணங்கி நின்றனம்யாம்
 குருந்த மரத்தில் லீலைபுரி
 கோபா லன்றன் திருமருகா
 குறும்பு செய்து சிற்றிலெலாம்
 குலைக்க முயன்றாய் குமரிமுலை
 அருந்தும் குமரா சீறடியால்
 அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 அழகார் நயினை மிளிர்வவனே
 அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 7

(அ - ரை) குருந்த மரத்தில் லீலைபுரி கோபாலன் - கண்ணன்;
 குமரி - உமாதேவி.

கண்ணன் புரிந்த லீலையெலாம்
 கண்டு களித்தார் ஆய்ச்சியர்கள்
 கழியும் ஊழி காலமெலாம்
 கழிந்தும் இன்னும் மறந்திலமால்
 வண்ண முகங்கள் மூவிரண்டும்
 மலர எம்மைத் தேடிவந்தாய்
 வாழ்த்தி நினக்கு விருந்தளிக்க
 மறந்து நின்றேம் பன்னிரண்டு

கண்ணன் நீயும் மனங்கனன்று
 கடலின் அலைகள் அழிப்பதுபோற்
 காலால் எமது சிற்றிலெலாம்
 கலைக்க முனைந்தாய் பெருவயிற்று
 அண்ண னுடன்வந் தழுதரற்ற
 அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 அழகார் நயினை மிளிர்வவனே
 அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 8

(அ - ரை) ஆய்ச்சியர்கள் - இடைச்சியர்கள்; கனன்று - கோபங்
 கொண்டு; கலைக்க முனைந்தாய் - கலைப்பதற்கு முற்பட்டாய்;
 பெருவயிற்று அண்ணனை - விநாயகக் கடவுள்; அழுதரற்ற -
 அழுது புலம்ப.

ஓதக் கடல்குழ் இலங்கையினில்
 ஓங்கும் வரைகள் குழ்தரநின்(று)
 ஒளிரும் கதிர்கா மப்பதியில்
 ஒப்பில் வினையாட் டயர்பவனே
 மாதுக் கருள்செய் வான்நினைந்து
 மாவின் முகத்தை நீக்கியெழில்
 மலர்போல் வதனம் அளித்துவுயர்
 மாவைப் பதியில் திகழ்பவனே
 சீதப் புனல்சேர் சந்நிதியில்
 தீர்த்தம் ஆடிக் களைப்பகற்றித்
 திருநல் லையின்கண் தேரமர்ந்து
 செழும்புங் காவில் திளைப்பவனே

ஆதம் நல்கும் மலர்ப்பதத்தால்

அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே

அழகார் நயினை மிளிர்பவனே

அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே 9

(அ - னா) ஓதம் - ஓசை; வரை - மலை; மாலின் முகம் - குதிரையின் முகம்; மாவைப்பதி - மாவிட்டபுரம்; சீதப்புலை - குளிர்ந்தநீர்; திருநலை - நல்லூர்; ஆதம் - ஆதரவு, பாதுகாவல்.

பண்ணும் பொருளும் கலந்தறும்

பாடல் பாடி யேத்திடுவோம்

பரவும் அடியா ருடன்கலந்து

பாலா வுன்னைப் பரவிடுவோம்

கண்ணும் மனமும் நிறைந்தவுன்னைக்

கருத்துள் இருத்தி வழிபடுவோம்

காலம் முழுதும் பணிவிடைகள்

கருதிக் கருதிப் புரிந்திடுவோம்

வண்ண மலர்கள் கொண்டுநறும்

மாலை தொடுத்துச் சாத்திடுவோம்

வடிவார் கழல்கள் இரண்டினையும்

வணங்கித் தலையிற் சூட்டிடுவோம்

அண்ணல் நின்னைத் தொழுதுநிற்கும்

அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே

அழகார் நயினை மிளிர்பவனே

அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 10

(அ - ரை) பண் - இசை; நறும் பாடல் - இனிய பாடல்; பரவிடுவோம் - போற்றி வணங்கிடுவோம்.

சிற்றிற் பருவம் முற்றிற்று.

9. சிறுபறைப் பருவம்

மகரமொடு வாளைமீன் குலவிவிளை யாடிடும்
 வளைகடல் ஒலிக்கு மொலியும்
 மலர்கள்சொரி தாதுடன் மணங்கமழ வீசிடும்
 வாடைநின் றொலிக்கு மொலியும்
 தகரமணி மங்கைநல் லார்நடன மாடிநீழ் டு
 சதங்கைகள் ஒலிக்கு மொலியும்
 காமரை நிகர்த்தவொரு காமர்வத னத்திறைவி
 தன்னிகரில் தேரி றொலியும்
 சகரகும் ரர்தொட்ட சாகரம் அளித்தவெண்
 சங்கம்நின் றொலிக்கு மொலியும்
 சமயகுர வர்களருள் பதிகமதை இசையுடன்
 சைவர்நின் றோது மொலியும்
 சிகரம்நிகர் கோபுரத் தெதிரொலிசெய் யூரனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செறிகடல் முழக்கமிடு நயினையின் அருட்குமர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. 1

(அ - ரை) மகரம் - சுறாமீன்; தாது - மகரந்தம்; வாடை - வாடைக் காற்று; தகரம் - மயிர்ச்சாந்து; காமயவதனம் - அழகிய முகம்; சாகரம் - சமுத்திரம்.

பங்கம்நிறை வயல்களிற் களைகளிடும் மகளிர்தம்
 பார்வைகண் டேய கன்று
 பாய்கயல்கள் வெட்கிநன் னீரினுட் புக்குநெற்
 பாத்தியிற் சென்று மறையும்

திங்களினை ஏய்த்திடும் செவ்வதனம் நோக்கிநற்
 செழுமலர்கள் நைந்து குவியும்
 செவ்விதழின் எழில்கண்டு நாணியவ ரடிகளிற்
 செங்குவளை வீழ்ந்து மடியும்
 பங்கயத் தின்னரிய முகையென்ன அவர்கள்தம்
 பசலையுறு கொங்கை மிளிரும்
 பாடுமிசை கேட்டுநன் மாவினிற் குயில்கள்தாம்
 பாடுவதை விட்டு மகிழும்
 செங்கமல வாவிதிக மூரில்வளர் பாலனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செறிகடல் முழக்கமிடு நயினையின் அருட்குமர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. 2

(அ - ரை) பங்கம் - சேறு; புக்கு - புகுந்து; திங்கள் - சந்தி
 ரன்; ஏய்த்திடும் - ஒத்திடும்; நைந்து - வருந்தி; பங்கயம் -
 தாமரை; பசலை - தேமல்.

காலொன்றில் நின்றுநற் றவம்புரியும் முனிவர்
 காலொன்றை நீரி லூன்றிக் [போற்
 கண்முடி அசையாது மீன்வரவு பார்த்துநெற்
 கழனியில் நிற்கும் நாரை
 பாலொன்று மடியுடன் பசியதழை மேய்ந்துதம்
 பைங்கன்றை நாடி யோடும்
 பசுநிரையின் வரவுகண் டேபறந் தோடியுயர்
 பசியகமு கிற்ப துங்கிக்

காலன்றன் உருவென்ன வருகின்ற இருள்கண்டு
 கடும்பணிக் கஞ்சி யயலிற்
 காய்கள்பொலி தரநின்ற நீடுபகன் றைக்கொடி
 கரந்துறையு மூரில் மிளிரும் [யிற்
 சேலொன்று விழியம்மை தந்தவடி வேலனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே.

செறிகடல் முழக்கமிடு நயிணையின் அருட்குமர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே 3

(அ - ரை) கழனி - உயல்; காலன் - யமன்; பகன்றை - பாகல்
 கரந்துறையும் - மறைந்து வசிக்கும்.

ஊரொன்று மில்லாத ஒருவனுக் காயுருகி
 உடல்பாதி யான உமையாள்
 உருவாகி அருவாகி அருவுருவ மாகிநின் (று)
 உலகதனை உய்விக் கவே

தேரொன்று கொண்டுநல் வீதிவலம் வந்திடச்
 செயலற்று மெய்ம்ம றந்து
 செவ்விதழில் வினையாடும் இளநகைக் காற்றூது
 செவ்வுயிர் பதைப தைப்பக்

காரொன்று சோலைவாய் மதுவுண்ட வரீவண்டு
 காதலிசை பாடு வதுபோற்
 கட்டிளங் காணையர்கள் இசைபாட அதுகண்டு
 கடலலைகள் முழவு அதிரும்

சீரொன்று மூரினிற் றிகழும்வடி வேலனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செறிகடல் முழக்கமிடு நயிணையின் அருட்குமர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. 4

(அ - ரை) ஊரொன்று மில்லாத ஒருவன் - சிவபிரான்; செவ்
 வுயிர் - சிறந்த உயிர்; காரொன்று - முகில் தழுவும்; மது -
 தேன்; சீர் - சிறப்பு; ஒன்றும் - பொருந்திய.

அங்கயற் கண்ணிதன தாகமதில் ஆபரண
 மாகவணி நாக மெல்லாம்
 ஆர்ப்பரித் திடுகின்ற வோசைகேட் டுள்ளமதில்
 அச்ச முற்றென் செய்வதென்
 றெங்கணும் தாவியல் மந்திடும் மஞ்ஞையுடன்
 இரைதேடு கருட னோட
 இகல்கொண்ட செண்பகமும் ஓடிடக் கீரியும்
 இடம்பெயர்ந் தஞ்சி யொழிய
 வெங்கனற் பொறிகலுமும் கண்களொடு நாகங்கள்
 வீறுகொண் டாட்சி புரியும்
 வெண்டிரைப் புணரிசூழ் நாகதீ பத்தினில்
 வீற்றிருந் தருளு கின்ற
 செங்கழற் செல்விமுத் தாடிமகிழ் செல்வனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செறிகடல் முழக்கமிடு நயினையின் அருட்குமர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. 5

(அ - ரை) அங்கயற் கண்ணி - நாகபூஷணி அம்மை; ஆகம் -
 உடல்; இகல் - பகை; கலுமும் - உமிழும்; புணரி - சமுத்
 திரம்.

நொய்யிடைக் கணிகையர்தம் நூபுரம் புலம்ப
 நொந்தகன் றேது றந்து [மனம்
 நூலிரண் டாகவகிர் செய்தருண் ணிடைச்சிறுமி
 நோன்புபூண் டேயெ முந்து

துய்யவெண் பீடிகையை வலம்வந்து தொழுதுதன்
 தொல்பிறப் பெலாழு ணர்ந்து
 தோத்தரித் தருள்கூர நின்றபொழு தவண்முன்
 தோன்றிடும் தெய்வம் அருளக் [னர்த்
 கையினிடை வந்தெய்தும் அமுதசுர பியைக்கொண்டு
 கன்மவினை யால்வ ருந்திக்
 கடும்பசியி னாலுழலும் மக்கள்துயர் தீர்த்தநற்
 காமர்மணி பல்ல வத்தோய்
 செய்யிடைக் கயல்புரளச் செந்நெல்வினை யூரனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செறிசடல் முழக்கமிடு நயிணையின் அருட்குமர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே

(அரை) நொய்யிடை - நுண்ணிய இடை; கணிகையர் - விலை
 மாதர்: நூபுரம் - சிலம்பு; வகிர்செய்த - பிரித்த; நுண்ணி
 டைச் சிறுமி - மணிமேகலை; பீடிகை - புத்த பீடிகை;
 காமர் - அழகிய.

மங்காத புகழுடன் மலையென்ன நிதியோடு
 மணமார்ந் துமகிழ் வெய்தினும்
 மகிழ்வோடு கொஞ்சுதற் கொருமதலை யின்மை
 மனஞ்சோர்ந்து வாடு பவரும் [யான்
 வெங்காசம் முதலாய பல்வேறு நோய்களான்
 மெலிவுற்று நைந்து வாடி
 வெய்துயிர்த் திடுநாரும் மிடியோடு துயர்கள் பல
 மிகவாட்ட நலியு மவரும்

தங்காத லால்நயினை வந்தெய்தி அடியினிற்
 ரவங்கி டந்தருள் வேண்டிடத்
 தன்கடைக் கண்ணினால் அவர்க்கருள் சுரந்திடும்
 தற்பரை பயந்த மகனே
 சிங்காச ரன்றலை துணித்தவடி வேலனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செறிகடல் முழக்கமிடு நயினையின் அருட்குமர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. 7

(அ - ரை) நிதி - செல்வம்; மணம் - விவாகம்; மதலை -
 குழந்தை; நைந்து - துன்புற்று; வெய்துவிர்த்தல் -
 பெருமூச்சு விடுதல்; நார - மனிதர்; மிடி - வறுமை; நலி
 தல் - துன்புறுதல்; தற்பரை - உமாதேவி.

பிறையணியும் முழுமுதற் கடவுள்தன துடலிலிற்
 பிரியமொடு பாதி யுருவம்
 பெற்றமதி வதனியலை கடல்குழம் நயினையிற்
 பெருவிருப் போட மர்ந்தே
 நறைகமழும் மலர்மலை யோடுமுத் தாரமணி
 நல்கிடப் பொலியு முடலில்
 நாகமதை ஆபரண மாகவணிந் தேரின்று
 நல்லருள் பரப்பி நிற்ப
 அறைகடலில் நீந்தியயற் றீவதனில் மலர்கொய்து
 அணைந்திடும் நாக மதனை
 அடல்கருடன் வழிமறித் தலைத்திட மலைத்தரவம்
 ஆழியிற் பாறை சுற்றச்

சிறைவிரித் திடுகருடன் நின்றசிலை யூரளே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செறிகடல் முழக்கமிடு நயிணையின் அருட்குமர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. 8

(அ - ரை) மதிவதனி - சந்திரனை யொத்த முகத்தினை யுடைய
 உமாதேவி; நறை - வாசனை; அணி - அழகு; அடல் கரு
 டன் - கொல்லுங் கருடன்; மலைத்தல் - செய்வதறியாது
 திகைத்தல்; ஆழி - சமுத்திரம்; சிலை - கல்.

நறையொழுகு கூந்தலும் நளிணம்நிகர் வதனமும்
 நஞ்சுமிழும் நாக வடமும்
 நாடுமடி யாரிடர் துடைத்திட வருள்பொழியும்
 நயனமும் கொண்டு உலகில்
 மறைபுகழ வீற்றிருந் தருள்புரியு மம்பிகையின்
 மாபெருங் கோவி லுடனே
 மதகரி முகத்தவன் எழுந்தருளு கோவிலும்
 மகமாரி பரவு மடியார்
 குறையொழிய அருளும்நற் கோவிலும் இரவிபகை
 கொன்றவன் கோவி லும்ஊர்க்
 கோடியில் அமர்ந்தருளும் ஐயனார் கோவிலும்
 கொண்டமைந் தாழி நடுவண்
 செறியுமெழில் நாகதீ பத்திலொளிர் நாதனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செறிகடல் முழக்கமிடு நயிணையின் அருட்குமர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. 9

(அ - ரை) நறை - தேன்; நளிணம் - தாமரை; நயனம் - கண்;
 மறை - வேதம்; மதகரி முகத்தவன் - விநாயகர்; மகமாரி-
 காளி; இரவி பகை கொன்றவன் - வீரவாகு தேவர்; ஆழி -
 சமுத்திரம்; எழில் - அழகு.

கன்னலைப் பழித்தமொழிக் காரிகையர் வயல்களிற்
 களைகளைப் பறித்தி டுங்கால்
 கால்களிடை மிதியுண்டு கயிரவம் மலர்ந்திடும்
 கழனிசெறி நயினை நகரில்
 செந்நெலொடு முத்தமும் சேர்த்தளந் தளித்திடச்
 செம்படவ மகளிர் தமது
 சென்னியுறு கூடையிற் செறியுமக ரத்தோடு
 செவ்விரூல் மகிழ்ந்த ளிக்கப்
 புன்னகையொ டவரையெதிர் பார்த்திடும் மீனவர்
 புதியமது வார்ந்து அவர்தம் [கள்
 பொலியுமுக வழகில்மதி மயங்கியவ ஁டகைப்
 போக்குதற் கரிதில் முயலும்
 செந்நலம் மிகுந்தவெழிற் றீவில்வளர் பாலனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செறிகடல் முழக்கமிடு நயினையின் அருட்குமர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. 10

(அ - ரை) கன்னல் - கரும்பு; கயிரவம் - நீலோற்பலம்;
 கழனி - வயல்; மகரம் - சுறாமீன்; ஊடல் - காதற்பிணக்கு.

சிறுபறைப் பருவம் முற்றிற்று.

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

—*—

சுரும்பிமிர விரிகொன்றை சூடுமுமை பாகனார்
 சுடர்விழியில் ஆறு பொறியாய்த்
 தோன்றியலை புரளவரு கங்கைநதி தன்னிலே
 துய்த்துவினை யாட்ட யர்ந்து
 அரும்பவிழு மலரணியும் ஆரணி அணைத்தலால்
 ஆறுமுகம் ஒன்று கூடி
 அரியவொரு கந்தனென வருகுமர நிகரிலா
 அழககுரு நாத குழகா
 அருஞ்சமரம் ஆற்றுது வானவர்கள் அஞ்சிநின்
 அருளவேண்ட அமரு முக்கி
 அவுணர்சுல மழியவடி வேல்முடுகும் வீரனே
 ஆறுபடை வீடு முடையாய்
 திருந்துவனைச் சிறுமியரொ டாடிமகிழ் பாலனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே
 திருவழகு பொலிநயினை தனில்வளரும் நாதனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே. 1

(அ - ரை) சுரும்பு - வண்டு; ஆரணி - உமாதேவி; சமரம் -
 போர்; அமர் உழக்கி - போர்செய்து; முடுகும் - செலுத்தும்;

கருவிழியி லஞ்சனம் தீட்டவஃ தாற்றுது
 கலுமுநுண் டிடைச்சி கடியக்
 கடகளிற் றின்செவியை மிகமுறுக் கிக்கரிய
 கையின்நீ ளம்ம ளக்கும்

பொருவிவெழிற் குமரவிற் போர்பொருது குரனைப்
 பொன்றிடச் செய்து வெற்பிற்
 பொற்குவ டிரண்டுடைய பொற்கொடியை வேட்
 புனத்தினிற் கவணை டுத்தே [டுநற்
 குருகிரிய ஓச்சிடும் குறமகளி னெழில்கண்டு
 குறவனென மாறு குழகந்
 கொடியவசு ரர்மடிய நெடியவடி வேல்விடும்
 குமரவறு முகவ மலர்நேர்
 திருவிதழில் முறுவல்வினை யாடவரு பாலனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே
 திருவழகு பொலிநயினை தனில்வளரும் நாதனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே. 2

அ - ரை) கலுழும் - வருந்தம்; நுண்ணிடைச்சி - உமாதேவி;
 கடகளிறு - விநாயகர்; பொருவில் - ஒப்பற்ற; வேட்டு -
 மணந்து; குருகிரிய - பறவையினம் ஓட; முறுவல் - இளநகை.

வலியதிரி புரமழிய மேருவரை கோடியொரு
 வரிசிலைய தாக மிளிர
 வாசுகிநன் நாணக மால்நெடிய வாளியாய்
 வலதுகர மதனில் ஒளிரப்
 பொலியுநெடுந் தேரதனில் ஏறிவரு மீசனார்
 புருவம்நெரிந் தயர வுறுதேர்
 பொடிசெயுநற் கரிதனது முதுகில்வினை யாடிடும்
 புனிதநெடு மாலின் மருகா

புலியினூரி தோலுடுத் தாடுபரம் பொருளுணைப்
 புகழ்மறை யோது குமரா
 புரியுமிள நகையிலடி யார்துயர மோடிடப்
 பொருவில்நட மாடு மழகா
 சிலையினொடு வேல்தரித் தாடுசமர் வீரனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே
 திருவழகு பொலிநயினை தனில்வளரும் நாதனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே. 3

(அ - ரை) கோடி - வளைந்து; வானி - அம்பு; அயர - மனந்த
 ளர; உறுதேர் - பெரிய தேர்; பொடிசெயும் நற்கரி - விநா
 யகர்; பொருவில் - ஒப்பற்ற; சிலை - விள்; சிலையினொடு
 வேல்தரித் தாடுசமர் - வில் போன்ற புருவங்க்களையும், வேல்
 போன்ற கண்களையும் கொண்டு மகளிர் செய்யும் போர்.

பண்ணினொடு பொருள்சேர மொழிகுழைய இசை
 பாவையர் நின்புகழ் பாடவே [யோது
 பதமலர்கள் நோவநீ நடமாடு முன்றிலிற்
 பணிவிடைகள் புரியு மடியார்
 கண்ணினொடு தம்மனம் சேர்த்துமலர் கோத்திடுங்
 கண்ணிகள் அணிந்து சூலவிக்
 காலமுறு கண்டனின் வீரமழி வெய்தவே
 கண்கள்களை யாக வுறுபோர்
 பண்ணியவன் உடலினிற் பாதியினை வெளவீடும்
 பார்வதி யுளம்ம கிழவே
 பாலனென ஆடுமயில் ஏறிவினை யாடிடும் **உயும்**
 பாவவினை தீர்க்கும் மணியே

திண்ணியபன் னிருபுயம் திகழவரு பாலனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே
 திருவழகு பொலிநயினை தனில்வளரும் நாதனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே. 4

(அ - ரை) கண்ணி - மலர்மாலை; காலமுறு கண்டன் - சிவன்;
 கணை - அம்பு; வெளவீடும் - பற்றிக் கொள்ளும்; திண்
 ணிய - வலிமை பொருந்திய.

விழுந்துபுரண் டேயெழுந் தோசையுடன் மோதிடும்
 வெண்டிரைகள் மேவு கடல்குழ்
 விரைகமழும் மலர்கள்செறி பொழில்கள்மலி நயி
 வீற்றிருந் தருள்சு ஶந்தே [ணையில்
 அழுந்துபிணி யாலுழந் தவலன்று முயிர்கள்தம்
 அல்லல் தீர்த்தாட் கொண்டிடும்
 அன்னைமிகும் அன்புடன் அருளுமுலைப் பாலுண்டு
 அழகு பெறும்வடி வேலனே
 கொழுந்துமலி மாமரச் சோலையிற் கோகிலம்
 குருத்திலைகள் கோதி மகிழக்
 குலவுமயில் முகில்கண்டு தோகைவிரித் தாடிடக்
 குளநண்டு அனையுள் நுழையும்
 செழுந்தரளம் அலைகளெறி தீவில்யினிர் பாலனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே
 திருவழகு பொலிநயினை தனில்வளரும் நாதனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே. 5

(அ - ரை) விரை - வாசனை; பொழில் - சோலை; அழுந்துபிணி -
 வாட்டும் நோய்; உழந்து - வருந்தி; அல்லல் - துன்பம்;
 கோகிலம் - குயில்; தரளம் - முத்து.

காரிருளில் வாரலைகள் மொத்துண் டலைத்திடக்
 கண்கள்தடு மாறி யடையும்
 கதியிதென அறியாது அலைகடலின் நடுவினிற்
 கலக்கமுறு வணிகர் மகிழத்
 தேருருளும் வீதிசூழ் நீடுபுரி சையுடன்
 திகழும்நா கேசு வரியின்
 திருக்கோவில் வாயிலிற் றிண்மையுடன் வான்
 திருக்கோ புரத்து ஒளிதான் [ரெடும்
 வாரியினில் ஓடுநா வாய்க்குவழி காட்டிடும்
 வாட்டுதுயர்க் கடலி னடுவண்
 வாழ்வழி தெரியாது வாடுமடி யார்தமது
 வாழ்க்கையோ டந்த னக்குச்
 சீரிதய வெளியாக வழிகாட்டும் தீபமே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே
 திருவழகு பொலிநயினை தனில்வளரும் நாதனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே. 6

(அ - ரை) வார - நீண்ட; கதி - மார்க்கம்; புரிசை - மதில்;
 வாரி - சமுத்திரம்; வாழ்க்கையோடம் - வாழ்க்கையாகிய
 படகு.

விண்ணவர்கள் குறைதீர அருள்கூர்ந்து அவர்கள்
 வியன்படைத் தலைவ னாகி [தம்
 விறலவுணர் திறனழிய வில்லிடுநெடு வேல்தழீஇ
 விரையுநற் றேர்க டாவிப்

பண்ணவனும் உமையும்மெய் சிலிர்த்திட உடற்றி
 பாலனென ஏள னஞ்செய் [யமர்
 பானுகோ பன்றனது தாதையுயிர் வெளவிடும்
 பாலமயி லேறு குகனே
 மண்ணவர்கள் மகிழ்வெய்தி வாழ்த்தமகி டாகரனை
 வதைசெய்யும் மாதின் மகனே
 வலியசக டம்முதைத் தலகைமுலைப் பாலுண்ட
 மாயன்முத் தாடும் மருகா
 திண்ணியபன் னிருபுயம் திகழவரும் வீரனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே
 திருவழகு பொலிநயினை தனில்வளரும் நாதனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே. 7

(அ - ரை) ஷ்யபபடை - பெரியசேனை: விறல் - வலிமை; பண்
 ணைவன் - சிவன்; பானுகோபன்றனது தாதை - சூரபன்
 மன்; வெளவிடும் - பறிக்கும்; சகடம் - சக்கரம்; அலகை -
 பேய்.

வெண்ணில வெனப்பொலியும் வெண்மணல் பரப்பி
 வெளிவீதி யழகு செய்தே [நின்
 வீழைவினொடு தங்கடனெனப்பணிகள் செய்திடும்
 வித்தகரும் முன்றி லதனிற்
 கண்ணிகளி னொடுதோர ணங்களும் தூக்கியொளி
 காலும்நற் றீப மேற்றிக்
 கன்னியரு மினைஞரும் புடைகுழ நின்னுடைய
 கழலினைகள் போற்றி நின்றார்
 கண்ணின்மணி யெனவுனைப் போற்றிப் புரந்திடும்
 கடவுளரும் காண நின்றார்
 காலகண் டன்றனது பாகமுறு பார்வதியும்
 கண்டுமகிழ் வெய்த நின்றான்

திண்ணியபன் னிருபுயம் திகழவரும் வீரனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே
 திருவழகு பொலிநயினை தனில்வளரும் நாதனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே. 8

(அ - ரை) விழைவு - விருப்பு; வித்தகர் - அறிஞர்; கண்ணி -
 மலர்மலை; ஒளிகாலும் - ஒளிவீசும்; புரந்திரம் - காக்கும்;
 காலகண்டன் - சிவன்.

பன்னிறப் பரிகளுடன் விண்ணதனில் நித்தமும்
 பாங்குடன் தேரு ருட்டும்
 பரிதியைத் தனதுதிரு முகத்திலொரு கண்ண
 பரிவினொடு கொண்ட பரமன் [தாய்ப்
 சென்னியிற் கங்கையொடு பிறைதிகழ அங்கையிற்
 செந்நிறத் தீயை ஏந்தித்
 திசைமுகந் தொறுந்தனது சக்கர முருட்டியே
 செகந்தனைப் படைத்து நிற்பத்
 தன்னரிய கருணைமழை யாலுல களித்திடும்
 தாமரைத் தடங்க ணளும்
 தரளமெறி கடல்தழுவும் நயினையெழுந் தருளியே
 தகமைசால் தேர மர்ந்து
 செந்நிறப் பரிதூரந் திடத்திகழு மூரனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே
 திருவழகு பொலிநயினை தனில்வளரும் நாதனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே. 9

(அ - ரை) பரி - குதிரை; சக்கரம் - ஆக்ஞா சக்கரம்; செகம் -
 உலகம்; அளித்திடும் - காத்திடும்; தாமரைத் தடங்கண்
 ணள் - உமாதேவி; தரளம் - முத்து; பரிதூரந்திட - குதி
 ரைகளைச் செலுத்த.

மண்ணாகந் தனில்மாமி தனதுமரு மகளுடன்
 மகிழ்ந்துறைத லரிது எனினும்
 மாயவினை யாடல்புரி மாதவனின் வன்மைபெறு
 மார்பகந் தன்னில் மிளிரும்
 தண்ணெனும் அருளீந்து வானவரும் வியப்புறத்
 தனத்தோடு மகிழ்வ ளிக்கும்
 தாமரைச் செல்விகலை வாணர்தம் நானினில்
 தனிப்பெருமை பெற்றி லங்கும்
 பண்ணிழையும் வீணையொடு வினையாடு கரமுடைய
 பைங்கிளியி னோடு கூடிப்
 பரவுபவர் மனைதொறும் ஒளிவிளக் கேற்றிடப்
 பாரதனில் மிக்கு ஒளிரும்
 தெண்டமிழ்ப் பாவலர்கள் திகழுமெழி லூரனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே
 திருவழகு பொலிநயினை தனில்வளரும் நாதனே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே. 10

(அ - ரை) தாமரைச் செல்வி - இலக்குமி; பண் - இசை;
 வீணையொடு வினையாடு கரமுடைய பைங்கிளி - சரஸ்வதி;
 மாதவன் - திருமால்; பரவுபவர் - போற்றித் துதிப்பவர்;
 மனை - இல்லம்.

சிறுதேர்ப் பருவம் முற்றிற்று.

நயினை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் நிறைவுற்றது.

ஆசிரியர் எழுதிய பிறநூல்கள் :

1. ஏழைச் சிறுவனே தயங்காதே!

(கவிதைக் கோவை)

இந்நூல் : கீதாஞ்சலி, புத்தர் பிரானின் வாழ்க்கை வரலாறு, நற்றாயரால் உலகடைந்த நன்மைகள், ஏழைச் சிறுவனே தயங்காதே. முருகன் என்னிறைவன் முதலிய பல்வேறு கவிதைகளை உள்ளடக்கியது.

2. சிலப்பதிகார காலத்து நாகரிகம்

(ஆராய்ச்சி நூல்)

இந்நூல் : அக்காலத்து அரசியல், சமுதாய நிலை, மக்களின் தொழில்கள், வணிகம், மதவழிபாடுகள், மூட நம்பிக்கைகளும் பழக்கவழக்கங்களும், இன்கலைகள், நகரங்களின் அடைய்ப்புமுறை, பிறநாட்டுத் தொடர்புகள் என்னும் ஒன்பது அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது.

இந்த இரண்டு நூல்களும் விரைவில் அச்சாகி வெளிவரவுள்ளன.

“நயினை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் இந்நூல் முருகப்பெருமானை வழிபடும் அடியார்கள் எல்லோரதும் உள்ளங்களை மகிழ்விக்கும் இனியதோர் நூலாகும்.”

— நல்லை, திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன குருமகா சந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்.

“நயினை முருகன் பிள்ளைத்தமிழில், சொல்லொழுக்கு - பொருள் அமைதி - கற்பனை என்றின்றோரன்னைவகளில் முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழின் அடிச்சுவடுகள் சுண்டு-விரிவான ஒப்பியலாராய்ச்சியொன்று எழலாம்.”

— பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.